

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

23. ČERVNA 2013

Z obsahu:

**Bůh svěřil poslání
chránit stvoření lidem,
nikoli penězům**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 5. června 2013

- strana 2 -

**Kříž tě bude provázet
na moji spásonosné cestě**

- strana 5 -

Katechismus andělů (27)

- strana 7 -

**Propagandou
proti církvi (1)**

Grzegorz Kucharczyk

- strana 8 -

**Vyžaduje se sexuální
revoluce na Balkánu**

Evropský parlament
vytváří nátlak na kan-
didátské země EU: více
antikoncepce a „gender-
mainstreaming“

- strana 10 -

**O lahodném
zotročování člověka**

- strana 11 -

**Litanie v době dešťů
a povodní**

- strana 12 -

**Mučedníci 20. století
z Třebíčska**

- strana 13 -

Bůh pověřil člověka, aby se staral o veškeré tvorstvo.

Editorial

Svatý otec František připomíná starou pravdu, na kterou se zapomíná, nebo přesněji – nemí se podle ní žít. Bůh svěřil lidem poslání, aby chránili stvoření. Ne však jako uzurpátoři moci, kteří si chtějí nabytého užít, nýbrž jako moudří správcové, kteří chápou, že je potřeba přijmout rytmus a logiku stvoření.

V těchto dnech nás může napadnout spojení se záplavami, které postihly nejen naši zemi. Proč k tomu došlo? Může člověk udělat více, aby příště byly škody menší? Anebo: Neměl už v minulosti člověk vycházet s přírodou lépe? Odpověď je mnohvrstevná, stejně jako položené otázky. V takové situaci vystupuje do popředí život člověka, jeho smysl a řád. Dostáváme se tak na duchovní rovinu života.

„Zachovej řád, a řád zachová tebe.“ (sv. Augustin) Tato životní moudrost je i moudrostí samého Boha, Stvořitele. Nejde jen o denní řád, uspořádání činností během dne. Jedná se o mnohem hlubší význam: o pravdu, že existuje jen jediný jistý a pevný řád myšlení a jednání člověka. Ten řád spočívá v Bohu, v tom, co ustanovil už na samém počátku dějin vesmíru a co člověk narušený dědičným hříchem postupně poznává jako zákon, který nelze beztrestně překročit. Bohužel, ďábel je stále stejně lstivý jako v ráji, takže i ve třetím tisíciletí slaví úspěch s nepřirozeným, nelogickým myšlením – ve jménu zdánlivé osobní svobody každého člověka. Vidíme to např. v politickém nátlaku v otázkách sexuality, rozličné přirozenosti ženy a muže, rodinného života, ba i v pokřiveném obrazu katolické církve, která jediná může pravdivě považovat za svého zakladatele Ježíše Krista. Kam směřuje takové myšlení? Chce se říci, že do pekel – tam, kde je sídlo „stvořitele“ těchto pokřivených myšlenek a jednání...

I když situace je stále vážnější, máme východisko, chceme-li je mít – žít s Bohem, s Marií, se svatými, s Kristovou církví. Je zajímavé, že poselství Mariovi z Brindisi (str. 5) nám předkládá to, co tvoří jádro duchovního života křesťana – Eucharistie, život v Duchu Svatém, růženec, rozjímání o utrpení Ježíšově při křížové cestě... Nic nového, ale – v životní praxi mnohých možná zapomenuto.

Příklad, jak naplno žít s Bohem v každém okamžiku, máme v zakladateli Opus Dei (str. 6). U něho nacházíme život ze svátostí, v modlitbě a s myšlenkou na dobro druhých.

Bude-li každé jednání člověka počítat s Božím plánem a s Božím řádem, pak se nemáme čeho bát. Budme odvážnými nositeli této pravdy!

Daniel Dehner

Bůh svěřil poslání chránit stvoření lidem, nikoli penězům

Katecheze Svatého otce Františka
při generální audienci 5. června 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry. Dnes bych se chtěl pozastavit u otázky životního prostředí, jak jsem to při různých příležitostech již vícekrát učinil. Nabízí mi to rovněž dnešní Světový den životního prostředí, vyhlašovaný Organizací spojených národů, která mocně apeluje na potřebu zamezit plýtvání potravinami a jejich ničení.

Mluvíme-li o životním prostředí, o stvoření, vybavují se mi první stránky Bible z knihy Genesis, kde se praví, že Bůh dal muži a ženě zemi, aby ji obdělávali a chránili (srov. Gn 2,15). A kladu si otázky: Co znamená obdělávat a chránit zemi? Opravdu obděláváme a chráníme stvoření? Anebo je drancujeme a opomíjíme? Sloveso „obdělávat“ poukazuje na péči zemědělce o zemi, aby mohla přinášet plody, které budou sdíleny. Kolik jen pozornosti, zaujetí a oddanosti to vyžaduje! Obdělávání a ochrana stvoření je ukazatelem, který Bůh ukládá nejenom na začátku dějin, ale každému z nás; je to součást jeho plánu, podle něhož se má svět zodpovědně rozvíjet, stávat se zahradou, místem obyvatelným pro všechny. Benedikt XVI. vícekrát připomněl, že tento úkol, který nám svěřil Bůh Stvořitel, vyžaduje přijetí rytmu a logiky stvoření. My se však často necháváme vést domýšlivostí nadvlády, majetnictví, manipulace a vykořisťování; nechráníme stvoření, nerespektujeme je, nepovažujeme je za nezištný dar, o který se máme starat. Ztrácíme postoj úžasu, rozjímavosti, naslouchání stvoření a nedovedeme již chápat to, co Benedikt XVI. nazývá „rytmem dějin lásky Boha a člověka“. Proč je tomu tak? Protože smýšlíme a žijeme horizontálně, vzdálili jsme se od Boha, nečteme jeho znamení.

Avšak „obdělávání a ochrana“ nezahrnuje pouze vztah mezi námi a životním prostředím, mezi člověkem a stvořením; týká se také lidských vzta-

hů. Papežové mluvili o *lidské ekologii*, úzce související s *ekologií životního prostředí*. Prožíváme krizi, což vidíme na životním prostředí, ale především na člověku. Člověk je v ohrožení. Je jisté, že lidská osoba se dnes nachází v ohrožení, a proto je zapotřebí *lidské ekologie!* A toto ohrožení je vážné, protože příčina problému není ledajaká, nýbrž hluboká. Není to jenom otázka ekonomická, nýbrž etická a antropologická. Církev to několikrát zdůraznila a mnozí říkají: ano, správně, to je pravda..., avšak systém pokračuje stejně jako dříve, protože vládne dynamika ekonomie a finančnictví, postrádající etiku. Dnes neporoučí člověk, nýbrž peníze. Poroučejí peníze. A Bůh, náš Otec, svěřil poslání chránit zemi nikoli penězům, nýbrž nám, mužům a ženám. My máme tento úkol! Muži a ženy jsou však obětováni modlám zisku a spotřeby. To je „kultura odpadu“. Porouchá-li se počítač, je to tragédie. Ale chudoba, potřeby a dramata mnohých lidí se stávají normálními. Když během zimní noci např. tady nedaleko, na ulici Ottaviano země nějaký člověk, je to nic neříkající zpráva. To, že v různých částech světa jsou děti, které nemají co jíst, je nic neříkající zpráva, zdá se to normální. Tak to nemůže být! Přesto jsou však tyto věci normální. Někteří bezdomovci umírají na ulici zimou a nemluví se o tom. Avšak poklesne-li v nějakém městě kurz na burze o deset bodů, je to tragédie. Umírající člověk je bezvýznamný, ale pokles kurzu na burze je tragédie! Takto jsou zahazováni lidé, jako by to byly odpadky.

Tato „kultura odpadu“ se začíná stávat běžnou mentalitou, kterou jsou nakaženi všichni. Lidský život, člověk už není vnímán jako primární hodnota, kterou je třeba ctít a chránit, zvláště je-li chudý a nemožoucí, pokud ještě není užitečný – jako nenarozený, anebo už není užitečný – jako starý člověk. Tato

Dokončení na str. 9

Na své setkání s tebou se dnes Pán připravoval dlouhou modlitbou o samotě. Jde mu zřejmě o něco velmi závažného. Neměla by i tvá příprava odpovídat této situaci? Ponoř se v samotě do modlitby, dokud z tvého nitra nevytryskne upřímné volání: *Můj Bože, snažně tě hledám, má duše po tobě žízni jak vyprahlá země.*⁽¹⁾

Co je na dnešním setkání s Pánem tak závažného? Na cestě za tvým povoláním má dojít k rozhodujícímu kroku. Apoštol to formuluje výstižným obrazem: *Máš na sebe obléci Krista.* Všechno ostatní, čím jsi dosud byl, bude podřadné. Máš podstoupit takovou proměnu, že budeš *jeden v Kristu Ježíši.*

Je tu jedno nebezpečí. Tvá ochota a připravenost *obléci Krista* může narážet na překážku, že tě životní okolnosti a prostředí, které tě obklopuje, připravily o skutečnou pravdu o tom, **kdo** je to Kristus. Ježíšova otázka, *za koho mne lidé pokládají,* je dnes opodstatněná mnohem více než jindy. Apoštolové mohli ještě odpovědět: *Za Jana Křtitele, za Eliáše, za dávného proroka.* To všechno byly svaté postavy, které věrně sloužily Hospodinu. Za koho však Krista lidé pokládají dnes? Jedni za revolucionáře, jiní za superstar, jiní za guru, některého z filosofů či legendami opředený idol. Ale jsou tu také mnozí, kteří si jeho osobu zúžili na milého kamaráda, na sladkou útěchu, na balzám pro případ nepříjemností...

Máš-li se však obléci v Krista natolik, že *zapřeš sám sebe,* nejde o nějaký převlek, ale radikální proměnu, kterou neurčují tvoje představy, které si promítáš ty sám do svého Pána, ale povolání od samého Boha a jeho skutečná podoba. Kdo je tedy tvůj Pán?

Mesiáš Boží, tedy Pomazaný – zcela Bohu zasvěcený. To je Petrova odpověď a Pán ji přijímá s uspokojením. Hned však také vysvětluje, co to znamená: Ježíš bude skutečně *pomazán* na nejvyššího Krále a Kněze tak, že bude nejen Knězem, ale i dokonalou Obětí. V čem však spočívá tato oběť? *Musí mnoho trpět, být zavržen od těch, kteří nepoznali čas navštívení*⁽²⁾, *bude zabit* a teprve pak *vejde do své slávy.*⁽³⁾

Taková pro nás přímo šokující skutečnost se zcela vymyká našim představám a očekáváním. Ani to, co vyslovil Petr, mu *nezjevilo tělo a krev, ale Otec*⁽⁴⁾. Když sly-

Závažné rozhodnutí

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nes svůj kříž a následuj mě.

ší Pánovu doplňující výpověď, nedokáže se s ní vyrovnat. Nediv se, že ani pro tebe to nebude lehké. Předlož proto upřímně Pánu své představy, všechno to, co ti zjevuje tělo a krev, i když ti to připadá příjemné, jasné a přesvědčující, aby to odědil od pravdy. Skutečné poznání Pána je dar, který ti Syn sám vyprošuje v modlitbě od Otce. Spoj se proto s ním, a to nejen v modlitbě, ale především v lásce: *Kdo mě miluje, toho bude milovat i můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.*⁽⁵⁾

To, co nám ponouká tělo a krev, to, co by si tak rádo uchránilo, to ve skutečnosti ztratí a nic ti to neprospěje. K opravdovému zisku vede cesta zcela opačná. Nepřesvědčíš se o tom, dokud si nevyprosíš odvahu překročit sám sebe. Zeptej se však těch, kteří již přijali Pánovo pozvání a vytrvali s ním na cestě *každodenního kříže,* zda zaznamenali ztrátu, nebo zisk. Ptej se těch, kteří *přišli pro Pána o všechno,* zda litují něčeho z toho, co takto ztratili.

I ten nejlehčí kříž je k neunesení, dokud ho neseš sám od sebe a pro sebe, jak ti to zjevuje tělo a krev. Vše se změní, když půjdeš za Ježíšem a s Ježíšem. Kdy to bude? Až pochopíš, co to znamená *zapřít sám sebe,* abys udělal místo tomu, *ve kterém můžeš vše.* Poznáš to, až zcela skončí tvoje dosavadní navyklá sebestředná samomluva: „teď udělám...“, „teď jim ukážu...“, „to byl úspěch!“, „už mě to neboví...“, „kdo to má vydržet...“, a nahradí ji neustávající dialog: „Ježíši, s Tebou...“, „Můj Ježíši, pro Tebe“, „Ježíši, co mám udělat...?“, „Ježíši, děkuji Ti...“, „Kde jsi, můj Ježíši...?“, „Ježíši, pomoz mi...“

Když mluvíš sám k sobě a se sebou, jsi sám a nic nezmůžeš. Když mluvíš s Ježíšem, přestáváš být sám, jdeš přece *za ním* a on ti jde vstříc. S čím větší ochotou, pohotovostí a důvěrou odpovídáš na jeho pozvání, tím jsi mu blíže, *on se stává tvým pomocníkem, jeho pravice tě podporává, až k němu přilneš a plně se oblékneš v Krista* v myšlení, slovech i jednání. Skrze tuto tvou proměnu se Pán chce zjevo-

Liturgická čtení

1. čtení – Zach 12,10–11

Toto praví Hospodin: „Na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma vylijí ducha milosti a prosby o slitování. Budou hledět na toho, kterého probodli, budou nad ním naříkat, jako se naříká nad jediným synem, budou nad ním lkát, jako se lká nad prvorozeným synem. V onen den bude v Jeruzalémě veliký nářek, jako se naříká v Hadad-Rimmonu na megiddské pláni.“

2. čtení – Gal 3,26–29

Bratři! Vy všichni jste Boží děti skrze víru v Krista Ježíše, vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista: už není Žid anebo Řek, už není otrok anebo člověk svobodný, už není muž anebo žena; všichni jste jeden v Kristu Ježíši. A když patříte Kristu, jste tedy Abrahámovo potomstvo a dědici podle zaslíbení.

Evangelium – Lk 9,18–24

Když se Ježíš o samotě modlil a byli s ním jeho učedníci, otázal se jich: „Za koho mě lidé pokládají?“ Odpověděli: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní myslí, že vstal jeden z dávných proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!“

On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali, a dodal, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen.

Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, den co den ber na sebe svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.“

vát světu, aby poznal, za koho má pokládat Syna člověka.

Můj Ježíši, dej se mi poznat, abych **oblékl tebe,** ať to stojí cokoliv, vždyť *Tvá láska je lepší než život. Ty jsi můj Bůh, má duše po Tobě žízni, prahne po Tobě mé tělo jak vyprahlá žíznivá země.*⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. žalm 63; ⁽²⁾ srov. Lk 19,44; ⁽³⁾ srov. Lk 9,22;

⁽⁴⁾ Mt 16,17; ⁽⁵⁾ Jan 14,21; ⁽⁶⁾ srov. žalm 63

Měsíc červen je zasvěcen
Nejsvětějšímu Srdci Ježí-
šovu. Úctě k Ježíši Kris-

tu tak, jak ji nejprve vůči Němu chovali ti, které Bůh poslal, aby se s Ním na této zemi stýkali jako první: Panna Maria, svatý Josef, pastýři, mágové, Simeon, prorokyně Anna, svatá Alžběta, pak učenci, o nichž čteme, jak v jeruzalémském chrámu obklopili Ježíše, v době jeho závěrečného veřejného tříletého působení na této zemi jeho apoštoly, učedníci, ženy, které je doprovázely, zástupy... Poznávali jeho lidství. Někteří omezeně. Nebyli schopni vnímat zázrak v jeho pozemském životě a domnívali se, že je synem tesaře z Nazareta. Ti, kteří se otevřeli působení Ducha Svatého, viděli a vidávali člověka a přitom vnímali a vyznávali, že tentýž Duch, jenž se jich osobně dotýká, vychází právě z Něj, nazývali Jej Mistrem, který učí úplně jinak než jejich zákoníci a farizeové – s mocí Boží. Tito jeho pozemští současníci popisují, jak čteme u jednoho z evangelistů, jak se Ježíš s láskou podívá na bohatého mladíka a řekne mu, že to, co dosud marně hledal v tóře, je On – Tóra, Zákon, který „má srdce“, poznání životně důležitých věcí, které může pochopit, přijmout a hlavně uvést do svého života jen ten člověk, který v Něm – v Ježíši z Nazareta pozná Božího Syna. Ten, kdo uvěří, že Otec poslal svého Syna, aby proměnil srdce každého člověka. Probudil je k lásce především tím, že je osvobodí od sebelásky, jíž se od Adama, skrze kterého všichni lidé zhřešili, nechal člověk v rájské zahradě nakazit. Ježíš, Mistr a Pán, uzdravuje od nedůvěry vůči Bohu a jeho slovu. Právě od nedůvěry vůči jeho zákonům, „tóře“, kterou sice může znalec detailně ovládat a druhé neustále poučovat, ale které chybí to, co je vlastní lásce: oddanost Ježíši Kristu, poslušnost jeho hlasu, ochota plnit jeho vůli, radostná oběť, celoživotní zasvěcení se Jemu. Symbol srdce, které se často maluje jako znamení lásky mezi mužem a ženou, zde má svůj „pravzor“ – duše člověka je šťastná, jen když to, co tělo koná, „má srdce“ – když všechny myšlenky, slova, skutky jsou zakotveny v Kristu: když „mají srdce“.

V měsíci květnu jsme při každodenních májových pobožnostech mohli

Na slovíčko

mít před očima příklad člověka, který ve svém srdci uchovával Boží slova, věřil jim a jednal podle nich. Panna Maria je naprosto výjimečný člověk. Bůh zasáhl při jejím početí, uchránil ji od hříchu – vyňal z Adamovy a Eviny viny. A ona celý život zůstala tomuto životu v Neposkvrněném početí věrna. Proto oslavujeme její lidství, v němž se nechala vést Duchem Svatým a naplnila Boží vůli celým svým životem. Stala se tak Matkou Spasitele, našeho Pána Ježíše, naší učitelkou „zákona-tóry“, toho, jak ji přijmout do svého srdce, jak se nejprve odřeknout satana, všeho, co působí a čím se pyšní, a jak věřit v Boha Otce, který poslal Ducha svého Syna, Ducha, který v nás volá „Otče“, tak jak Ježíš užíval tato slova při modlitbě a jak naučil své učedníky volat k nebeskému Otci v první společné modlitbě.

Panna Maria tímto životem v tajemství Neposkvrněného početí ukazuje stále životní zasvěcení. Ukazuje na své Srdce, Neposkvrněná na Neposkvrněné, které v Duchu Svatém Ježíše stále miluje, plní jeho slova; učí o Letnicích a od Letnic modlit se v Duchu Svatém, poznávat Ježíše Krista, přijímat spásu, kterou on každému člověku nabízí: je neustálou Prostřednicí všech milostí, protože její Srdce, její lidství je stále neposkvrněné. Je člověkem, který jako první ukazuje ovoce víry v Ježíše Krista: blaženost duše, oslavení těla, místo v Božím království. Toto má svůj původ v její úctě k lidství jejího a Božího Syna, k jeho Nejsvětějšímu Srdci.

Výraz „Nejsvětější“ přitom není nijak přehnaný či nasládlý pro toho, kdo spolu s Pannou Marií poznal, že při mši svaté k němu Ježíš přichází jako Bůh a také jako člověk. Silnému slovu se nebrání ten, kdo prožil, že setkání s Kristem je „opravdu síla“. Kdo tuto sílu poznal ve svátosti křtu, ve svátosti smíření, koho pronikla ve chvíli, kdy se spojil s obětí Kristovou, neváhá ji nazvat Nejsvětější obětí. Poznává Boha očistěným srdcem v Ježíši z Nazareta: poznává lidství, které je božské. Vrcholně božské. Aniž by znal nauku Církve vyjádřenou zvláště na chalcedonském sněmu o jednotě lid-

ské a božské přirozenosti v Ježíši Kristu, vyznává, že jeho Srdce, jeho lidství je nejsvětější.

Naopak ten člověk, který sice mluví o Bohu, o tom, jak jej poznává, ale nevnímá přítomnost Ježíše Krista, zvláště v tajemství jeho svátostného přebývání mezi námi, nepoznává jeho lásku k člověku.

Kdo se takto s Ježíšem nesetkal, ostýchá se, nebo má dokonce odpor nazývat svaté věci svatými. Vrcholem může být až stav duchovní svázanosti či posedlosti. O následcích této sekularizace svědčí varovně dějiny: v našem prostředí znešvácení osoby papežského legáta, sremského metropolity a arcibiskupa moravského a panonského, svatého Metoděje bavorskými biskupy; vražda svaté Ludmily a svatého Václava – těch, kdo ve svých srdcích nesli Spasitele; vyhnání svatého biskupa Vojtěcha; masakry osob zasvěcených Ježíši Kristu a náboženská a kulturní devastace českého národa při husitských nájezdech; sekularizace, již rozšířilo osvícenství a volnomyšlenkářství před dvěma sty lety, i ztráta „srdce“ přetechnizovaného a přecivilizovaného světa současnosti.

Opakem sekularizace je posvátná chvíle, v níž opět či poprvé poznáváme, že se v nás Bůh – Duch Ježíšův modlí. Písmo svaté se stává skutečně svatým: slova, která čteme, v nás umocňují touhu po svatosti – zůstat stále ve spojení s Ježíšem Kristem na této zemi v tajemství Nejsvětější eucharistie. Přátelství s Ním pak již duše nikdy nechce ztratit, ani za cenu životních obětí. Ono se stává tou nejvyšší hodnotou, mohli bychom říci „předsvátostí“, tím, co provází cestu k přijetí svátostí, co je ústředním a cílovým motivem jejich přijímání. Potom, i kdybychom snad slovo „svaté“ z ohledů vůči druhým, často falešným, nechtěli použít, vše se stává svatým. A svatým se stává vztah k milujícímu Ježíši, jehož socha či obraz tento měsíc v našich kostelích a domovech ukazuje při takových setkáních střed jeho lásky: hořící i probodené srdce – Srdce díky jeho oběti nejsvětější.

P. Oldřich

Kříž tě bude provázet na mojí spásonosné cestě

V minulém čísle Světla jsme představili Maria D'Ignazio, kterému se dostává milosti zjevení Panny Marie. Zvláštností zjevení v Brindisi je, že se nezjevuje v požehnané zahradě jenom „Panna smíření“, nýbrž také „Ježíš, Syn živého Boha“. Tentokrát předkládáme text prvního poselství, které Mario přijal od Ježíše, dvě pozdější poselství Panny Marie.

PRVNÍ ZJEVENÍ KRISTA, SYNA ŽIVÉHO BOHA

13. srpna 2009 v 19.00 hodin

Světlo, provázené intenzivní vůní kadidla, ozářilo světnici.

Najednou se zjevil bíle oděný muž s modrým pláštěm lemovaným zlatou obrubou. Stál na oblaku. Eucharistie byla uprostřed na jeho hrudi. Vlasy mu padaly na ramena. Jeho oči byly jasné a jeho pohled pronikavý. Majestátním hlasem řekl:

„Můj malý, můj malý služebníku, jsem to já, Syn živého Boha, Ježíš, Pán. Chci tě naplnit svým pokojem a svým božským požehnáním, abys mohl splnit poslání, které ti moje Matka uložila.

Obětuj se vždycky mému milujícímu Srdci. Konej ke cti mého svatého Jména, aniž bys měl strach z někoho, protože je to Bůh, kdo tě ponese, abys působil pro jeho svaté království. Chci tě povzbudit k eucharistickému smíření.

Můj synu, jsou velmi početná pohanění a svatokrádeže, které se dějí den za dnem před mým svatým oltářem.

Můj synu, říkám ti: Když moji věřící zůstanou spojeni v mé bezmezná lásce, když moji lidé všude, kam půjdou, budou vydávat svědectví, když se nebudou stavět na odpor proti mému Svatému Duchu, pak bude Eucharistie triumfovat a víra zapálí svět.

Můj synu, nebude trvat dlouho a já ti dám účast na mém utrpení a své smrti na kříži: Vtisknu ti své rány jako dar své lásky. Ty smíří mnohé hříchy a tisícinásobné urážky Nejsvětější Trojice.

Tyto rány se budou bez vysvětlení otevřít a zavírat, protože přicházejí od Boha, a všechno, co přichází od Boha, je člověku nesrozumitelné a neodůvodněné.

Místní diecézní biskup v Brindisi ve stanovisku z 23. ledna 2012 k Mariovým zjevením nabádá k obvyklé opatrnosti. Ve starším vyjádření, z 18. března 2011, pak doslova uvádí, že nic nezakazuje.

Z vyjádření na webových stránkách Mariových přátel vyplývá, že vizionář a jeho přátelé se hodlají podřídit kladnému či negativnímu stanovisku Církve. Pokud jde o obsah poselství, tak v nich není obsaženo nic, co by bylo v rozporu s učením Církve.

Říkám ti, že můj kříž spočine na tobě. Od této chvíle tě povolávám z nebe, aby ses věnoval šíření svatých poselství života, svědectví a evangelizaci. Má to svůj význam, že tě někteří pronásledují. Jsou to spolupracovníci »Šelmy«, a když nebudou konat pokání, propadnou zkáze.

Malý Mario della Quercia, jsem s tebou. Volám tě tímto způsobem, abys byl stále menším, stále prostším a stále více oprostěným ode všeho. Della Quercia znamená »od kříže«, protože kříž tě bude provázet na celé spásonosné cestě.

Žehnám ti svým božským jménem.“

Pozvedl svoji pravou ruku a požehnal mě třemi prsty a dělal přitom znamení kříže proti modrému nebi. Kříž mě zaplavil zlatými paprsky a naplnil vnitřním klidem. Pak všechno zmizelo, jako když zhasne světlo.

DOVOLTE MI VSTOUPIT DO VAŠICH SRDCÍ

*Poselství Panny smíření 5. srpna 2012
v požehnané zahradě*

Božská Matka přišla po třech blescích. Měla stejné oblečení jako při prvním zjevení. Panna Maria byla obklopena jasnými světly. Drželi ji bílé oděny andělé. Nebeská Matka byla dojatá a její oči se leskly, protože zadržovala slzy. Po znamení kříže začala na nás mluvit.

„Ať je pochválen můj božský Syn!“

(Po mírné úkloně začala mluvit a dívala se přitom na shromážděný zástup lidí.)

„Milé děti, o tomto zvláštním dnu, kdy jste se mnoho modlily a vebily věčnou Trojici, vás žehnám jako společná matka a dávám spočinout na vás své mnohé milosti. Poslouchám stále modlitby těch, kteří se s důvěrou obracejí k mému srdci. Moje děti, chtěla bych vám dát mír svého Ježíše,

lásku svého Ježíše, radost svého Ježíše. Dovolte mi vstoupit do vašich srdcí, vždyť vás chci naplnit vrchovatě Boží láskou.

Milé děti, žijte v Duchu Svatém. Duch Svatý je Bůh. Vyproste si dary Ducha Svatého od Pána. Můj Syn vás nenechal o samotě, On vám zanechal svoji Matku a Ducha Svatého. My oba působíme společně.

Velebte Pána, že vás v mém domě vyzval k obrácení. Posílám vám také mnoho andělů, aby vás na vašich cestách chránili. Vzápětí svatého archanděla Michaela.

Moje děti, děkuji vám, že jste začaly s modlitbou mého milého růžence.“

Matka Boží se vlnitě usmála a zmizela ve svém světle.

Nota bene: Během krásného procesí se sochou Panny Smíření začalo slunce na nebi tančit a měnit své barvy, aby ohlásilo návštěvu blahoslavené Matky Boží.

POJĎTE KE MNĚ, Povedu vás ke svému Synu Ježíši

Poselství svaté Matky Boží 5. září 2012

Naše milá Paní přišla ve svém velikém světle. Její oděv byl úplně černý, se zlatou obrubou. Sedm mečů pronikalo její srdce. Řekla:

„Já jsem Panna bolestná, Spoluvykupitelka, bolestná Matka. Moje děti, pojd'te ke mně, zavedu vás ke svému Synu. Moje děti, pojd'te ke mně, ukážu vám cestu k věčné spáse. Cestu svatého kříže.

Vyzývám vás, abyste se neprodleně a rychle navrátili k Nejvyššímu. Opusťte pozemskou slávu, čiňte pokání a postěte se. Vyproste si klaněním, abyste byly zahaleny do slávy všemohoucího Pána.

Milé děti, já jsem sestoupila na toto malé místo na zemi, abych vás pozvala k obrácení srdce a návratu k nebeskému Otcovi. Dětičky, modlete se k Duchu Svatému, aby osvětlil vaši životní cestu. Setkáte se s mnoha překážkami, ale potkáte se také se mnou a já jsem stále připravena pomáhat vám a osvobodit vás od nejrůznějšího zla. Zahaluji vás do své mateřské lásky a žehnám vás všechny ve jménu Nejsvětější Trojice.

Děkuji vám, že jste se se mnou sjednotily v modlitbě. Líbila se mi křížová cesta, kterou jste se dnes modlily, abyste meditovaly o utrpení Krista. Ty meče, které vidíte v mém srdci, to je mých sedm bolestí. Miluji vás, moje dětičky.“

*Christian Parmantier
Z Maria heute 4/2013 přeložil -mp-*

KNIHOVNIČKA

26. června slavíme památku sv. Josemaríi Escrivá de Balaguera (1902–1975), zakladatele *Opus Dei*, průkopníka apoštolátu laiků, neúnavného hlasatele posvěcování každodenního života uprostřed světa. Jeho velkou starostí byla Církev. Otec Josemaría Escrivá ji často svěřoval v modlitbě pod ochranu Panny Marie. Krásně o tom svědčí jeho mariánská pouť do Mexika, o níž čtete v knize **BOŽÍM KROKEM**.

V Mexiku u nohou Panny Marie Guadalupské

Jeho starost o Církev je však i nadále velmi živá. Proto se brzy po návratu do Říma náhle rozhoduje, že se vydá na třetí mariánskou pouť.

Tentokrát leží jeho cíl dál, v daleké Americe, kam až dosud nemínil cestovat. Je pravda, že jeho mexičtí synové na něj už nějaký čas naléhali, kdyby ovšem neměl tak pádný důvod jako nyní, asi by se nikdy neodhodlal překročit Atlantik.

A tak 14. května 1970 nasedá do letadla směr Mexiko.

Jedním z prvních míst, která navštíví, je Villa, kam denně přichází mnoho Mexičanů, aby se modlili před slavným plátnem Panny Marie Guadalupské, patronky Mexika a celé Latinské Ameriky už od roku 1531, kdy se Matce Boží zalíbilo zjevit se chudému indiánovi jménem Juan Diego a kdy nechala svůj obraz vtisknutý na přehození či pláští, do kterého se halil.

Otec klečí v presbytáři baziliky a nespouští oči z obrazu Panny, jejíž tvář má rysy lidí, kteří obývají tuto pozeňnanou zemi. Vnitřkem chrámu postupuje, často na kolenou, mnoho lidí.

O půldruhé hodiny později se Otec zvedá a opouští baziliku. Nemalé množství členů Díla, kteří sem začali proudit, když se dozvěděli, že je zde Otec, ho v laskavém tichu doprovází. Podobná scéna se opakuje následujících osm dní, od 17. do 24. května. Aby však nebudil pozornost, uchyluje se tentokrát na balkónek, který je napravo od presbytáře a díky němuž je ve stejné výšce jako slavný obraz, a není přitom vidět z lodi chrámu. Nikdo nemůže vědět, jak intenzivní a hluboká je jeho modlitba. Jenom ti, co jsou velmi blízko u něho, mohou slyšet jeho slova, tak odvažná a dětinská³⁷⁵ zároveň... že je pero nemůže, nesmí vyjádřit a zaznamenat³⁷⁶. Slova, v nichž se odrážejí jeho obvyklé starosti o Církev, papeže, syny a dcery.

Každý den prosí nahlas. Ti, co jsou po jeho boku – mezi nimi don Alvaro del Portillo a don Javier Echevarría, jeden z jeho nejbližších spolupracovníků –

jsou dojatai jednoduchostí jeho slov, slov, jež říká syn Matce. Snad jsou stejná jako ta, která říkal malý Josemaría Marii v Barbastru, když v květnu jako všechny děti nosil Panně Marii květiny a směřoval k ní své prosby.

Vždyť i Mexičané a Mexičanky pokládají během celého roku k nohám „svě“ Panny Marie Guadalupské růže – a Otec nechce zůstat pozadu... Pátý den novény mluví k Boží Matce těmito slovy: „Pani naše, teď Ti přináším – neboť nemám nic jiného – trny, které mám ve svém srdci; jsem si však jist, že kvůli Tobě rozkvetou v růže...“

Učiň, aby v nás, v našich srdcích, po celý rok rozkvetaly malé růže našeho běžného života, obyčejné, ale plné vůně obětí a lásky. Řekl jsem naschvál malé růže, neboť to je pro mne to důležité, vždyť jsem se po celý život uměl starat jen o normální, obyčejné věci a často jsem je ani neměl dokončit; jsem si však jist, že je to právě toto normální, každodenní jednání, co ode mne Tvůj Syn a Ty očekáváte.“³⁷⁷

Potom Otec pronáší se svatou bezostyšností³⁷⁸, kterou vždy doporučoval duším, jež chtějí pracovat pro Boha, svou prosbu:

„Tady jsem, neboť Ty můžeš! Neboť Ty miluješ! Matko moje, Matko naše (...), zbav nás všeho, co nám brání být Tvými dětmi, všeho, co chce zamlžit naši cestu nebo zničit naše povolání. Já to nedovoluji, protože se nechci zatratit; nedovol však, aby jednaly síly zla. Proti Tobě ďábel nic nezmůže! Jak bych mohl nemít tuto jistotu? Zdrávas Maria, dcero Boha Otce; Zdrávas Maria, matko Boha Syna; Zdrávas Maria, snoubenka Boha Ducha Sva-

tého; Zdrávas Maria, chráme Nejsvětější Trojice, nad Tebou je jen Bůh: ať je vidět, že jsi naší Matkou, ukaž se ve své záři!“³⁷⁹

Hlasitá Otcova modlitba pokračuje. Až na tribunu, odkud hovoří k Panně Marii, jsou slyšet písně věřících zpívané na počest patronky, a jeho duše se chvěje spolu s těmito hlasy. Naléhavě se modlí:

„Miluji Tě, jak jen umím a mohu. To-likrát jsem se za svůj život mýlil, ale Tebe miluji opravdu ze všech svých sil. Řekni nám, co máme učinit, a my to s Tvou milostí uděláme (...) Vyslechni nás: já vím, že to uděláš!“³⁸⁰

Zdá se, že mezi člověkem, třebaš se-bevěrnějším, a jeho Stvořitelem může jen těžko dojít k nějaké dohodě, pokud není to, oč jde, již nadpřirozeným způsobem zahrnuto do Božích plánů, tak jako věděl Abrahám po rozmluvě s Hospodinem o zachránění hrstky osob z jeho lidu...

Jisté je, že od tohoto 20. května 1970 roste v duši Josemaríi Escrivá de Balaguera důvěra a mír, které nic nemůže narušit, ač i nadále trpí a modlí se za Církev. Jako kdyby mu chtěla Panna Maria v chrámu, kam za ní přišel, ukázat konec zkoušky; neřekla mu kdy, ani jak, on je však přesvědčen, že se vše urovná, až přijde vhodná chvíle. Co na tom záleží, že to možná on už neuvidí na vlastní oči: velká řeka Církve se vrátí do svého řečiště...

³⁷⁵ Svatý růženec, s. 93.

³⁷⁶ Svatý růženec, s. 39.

³⁷⁷ Registro Histórico Fundador 20166, s. 788–790.

³⁷⁸ Cesta, č. 387.

³⁷⁹ RHF 20166, s. 790.

³⁸⁰ RHF 20166, s. 791.

François Gondrand: Božím krokem

Vydal Axis – asociace pro šíření dobré literatury, o. s., ve spolupráci s nakladatelstvím Matice cyrilometodějská s. r. o.

Váz., A5, 336 str., 298 Kč

Čtenářům Světla zašleme při objednání do 31. 8. 2013 s 50% slevou.

Katechismus andělů (27)

ANDELE STRÁŽNÍ LIDÍ (5)

Není to čistě lidský způsob mluvy?

Nepochybně, ale ve světě nebeské slávy budou naše pouta lásky tak velmi povýšena, že v kráse svého citu předstihnou

vše, co by nám mohla země nabídnout jako prostředek přirovnání. Žádná stvořená analogie nám neumožňuje pochopit tajemství našeho budoucího oslavení: to je Boží tajemství. Právě tak chabost lidských slov nepochází z nadbytku, ale z nedostatku intenzity při vyjadřování. Proto mluví svatý Pavel často o nevyčerpatelném bohatství slávy, která je nám slíbena: „Bůh má moc vykonat na nás věci nad pomyslené nesmírně vznešenější, než my prosíme nebo chápeme.“ (Ef 3,20) Svatý Maxim Vyznavač trvá na povaze tohoto oslavení: „Ta je činností Boha bezprostřední, nekonečnou, všemohoucí a neodvratnou, ze které prýští pro ty, kteří ji přijímají, nevýslovná radost, jaká nenachází ve stvoření ani příčinu, ani obraz, ani ideu, ani vyjádření.“ (Cent. IV,19)

Proto rozmluva mezi vyvolenými a jejich andělem strážným je velkým příslibem blaženosti.

Proto rozmluva mezi vyvolenými a jejich andělem strážným je velkým příslibem blaženosti.

Odkud se bere nedostatek obvyklé vážnosti, která provází pojem a představu o andělech strážných?

Velmi často myslíme (a je to dost pochopitelné) jen na služby, které nám andělé prokazují v běžném životě, takže pohled víry na zjevené skutečnosti, který by nám měl být vlastní, pozvolna ustupuje do pozadí před pojmy čistě přirozenými a znatelně oslabenými. Jako se pojem *prozřetelnosti* nakonec stává synonymem *šťastné náhody*, což vyprazdňuje jeho nadpřirozený obsah, stejně tak dochází k tomu, že se v andělu strážném vidí jen jakýsi malý díblík mytologického rázu, připravený nám pomoci v nelehkých případech. Zapomíná se tak na slavnostní, již dříve citované prohlášení našeho Pána v osmnácté kapitole svatého Matouše, kterým chce odsoudit pohoršová-

ní děti a ukázat svrchovanou důstojnost duše ve stavu milosti: „Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich anděl v nebi patří neustále na tvář mého nebeského otce.“ To znamená, že anděl je především tím, kdo patří na božskou tvář, a že toto bytí ve slávě je spojeno s opatrováním těch nejmenších mezi námi.

Nepotřebují nekřesťané vzhledem k tomu, že jsou vzdáleni od pramenů spásy, také andělé strážné?

„Ovšem, ba ani ty, kteří budou jednoho dne zavrženi pro svá provinění, Bůh nevylučuje z ochrany andělů; přinejmenším aby působili méně zla jedni druhým.“ (I, q. 113, a. 4, ad 3m)

Vždyť i na opačném konci nadpřirozeného světa svatí, utvrzeni v milosti, a především Maria, Královna andělů, měli prospěch z takovéto pomoci. Byli bez hříchu, ale měli neustále zapotřebí postupovat vpřed, a proto jejich ochránce zasahoval, aby jim vnuknul správné hnutí a dal příležitost k růstu ve ctnosti. Jedině Kristu, dokonalému od jeho početí, náleží privilegium mít anděly ke své službě, a ne pro ochranu. „I přistoupili andělé a sloužili mu.“ (Mt 4,11)

„Rovněž lidská důstojnost vyžaduje, aby byl každému z nás »přidělen« osobní anděl. Nesmrtelný duch, tj. každá duše milovaná Bohem, vytváří odlišný celek, podstatnou část Božího plánu, zaměřenou přímo na Boha, a proto řízenou pro ni samu. Jestliže slabost naší přirozenosti vyžaduje pomoc, je nám Prozřetelností poskytována způsobem vhodným naší velikosti v podobě osobního přátelství s naším andělem. V důležitých záležitostech vysílá nejvyšší velebně [papež] na znamení úcty a náklonnosti legáta *a latere*, zvlášť pověřeného, aby ho při této příležitosti reprezentoval; v záležitostech naší spásy Bůh na znamení úcty a lásky vysílá zvlášť pověřeného anděla, aby nás přivedl k dobrému cíli.“ (Dom Paul Benoist d’Azy, in *Vie spirituelle* č. 311, říjen 1946, str. 340–341)

Jaké bylo poslání andělů u pohanských národů před příchodem Krista?

Jejich poslání je především duchovní. A zvláště, podle některých autorů, sehráli důležitou roli při přirozeném zjevení Boha. Jak řekl Pseudo-Dionysius Areopagita: „Andělé pověřeni svatou starostí o každý národ pozdvihnou všechny, kteří je chtějí následovat, k jedinečnému univerzálnímu principu.“ (*O nebeské hierarchii*, IX, 3) Jejich posláním je přivést pohanské národy k Bohu. Je zde hledisko, které je bohaté z misijního aspektu. Pohanské národy nejsou zbaveny veškeré pomoci. Andělé Boží jim pomáhají a tím, že připravují cesty Páně, se je snaží přivést k pravému Bohu. Origenes nám poukazuje na jednoho z těchto andělů v Makedonii, který se zjevil svatému Pavlovi, aby od něho žádal pomoc (*Hom. Luc.* 12).

Upřesnili církevní Otcové, jak andělé připravovali příchod Kristův?

Klement Alexandrijský, o jehož shovívavém postoji vůči hodnotám pohanského světa se ví, neváhá připodobnit úlohu andělů ve sdělování Zákona Židům jejich úloze ve sdělování filosofie Řekům: „Božská moc nám prostřednictvím andělů opatruje dobra viditelná a univerzální. Tento způsob jednání se projevuje skrze židovské smlouvy, skrze řecké zákonodárství a skrze vyučování filosofie.“ (*Strom.*, VI, 17) A spojuje to přímo s učením o andělech národů: „Bůh dal Řekům filosofii skrze nižší anděly, neboť podle božského a starobylého řádu byly národy rozděleny mezi anděly.“ (*Strom.*, VII, 2; Stählin, 6)

Je možné dosvědčit, že má každý národ anděla strážného?

Písmo svaté, církevní Otcové a liturgie to potvrzují. Uvedme příklad. V portugalském misále nalezneme svátek, který se slaví 10. června ke cti anděla strážného Portugalska, a taková je jeho úvodní modlitba: „Bože věčný a všemohoucí, který jsi ve své nevýslovné prozřetelnosti určil na ochranu každého národa zvláštního anděla, uděl nám, prosíme, abychom skrze modlitby a záštitu anděla strážného našeho národa byli vždy osvobozeni od protivnosti. Skrze našeho Pána...“

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbáněk a P. Štěpán M. Filip OP

Propagandou proti církvi (1)

Protikatolická propaganda je tak stará jako historie církve. Odedávna tomu tak bylo, že s obdobím narůstajícího boje s církví přicházela – nebo je předcházela – propaganda zaměřená proti katolíkům. Předpověděl to přece sám Spasitel, když řekl apoštolům, že „lidé o nich budou říkat vyhané věci“. Celé dějiny církve tato slova jejího Zakladatele potvrzují.

Již v dobách prvního pronásledování za římské nadvlády, když byla církev donucena sestoupit do katakomb, byly rozšiřovány zvěsti, že se tam křesťané oddávají kanibalismu. Tímto způsobem – pro využití propagandou – byla vysvětlována podstata mše svaté a požívání Těla a Krve Kristovy během ní.

V novověku se dobou skutečné exploze antikatoické propagandy stalo období reformace (16. stol.). Tato propaganda se stává víceúčelovou, současně využívá opory ve světské moci (vládcové, kteří přijali protestantismus) a v té době rychle se rozšiřujícího převratného vynálezu – knihtisku.

Protestantská propaganda očerňovala církev nejenom od její „hlavy až po její údy“, což značí, že se útočilo na papeže, biskupy, ale i na světské věřící. Útočilo se na církev současnou protestantským reformátorům, ale docházelo také k zvláštnímu, totiž propagandistickému „přepřevracování“ vývoje církve.

Neustále vděčnou složkou antikatoické propagandy byla „senzační odhalení“. Nejčastěji se týkala tzv. morálního úpadku duchovenstva. Odhalování „temných tajemství“ katolických klášterů bylo zahájeno značnou měrou právě v období reformace. Když začal anglický král Jindřich VIII. konfiskovat vlastnictví řádů, které pracovaly na ostrovech, Thomas Cromwell, jeho ministr odpovědný za vytváření antikatoické propagandy, inspiroval za pomoci lechtivých argumentů celou sérii hrůzu budících publikací o odhaleních, která v obsazených klášterních budovách učinili královští úředníci.

Kolik jen tehdy užřelo světlo světa hlášení, v nichž propagandisti „krále v katovské kápi“ popisovali nálezy tisíců malých koster v podzemí klášterů – pozůstatky dětí zplazených katolickým duchovenstvem oddávajícím se neřesti.

Podobně se v protestantských kruzích objevovala literatura ze série „všechny kar-

dinálovky milenký“. Římská kurie byla častým cílem zásahů propagandy, která chtěla zdůvodnit, že právě ta je ve službách „velké nevěstky“ (tj. papežství). Nedá se však popřít, že v případech některých papežských dvorů měly stížnosti na příliš světský život své oprávnění. Staré pravidlo skutečné propagandy však tvrdí, že má (obzvláště tzv. černá propaganda) největší sílu působnosti, když zdůrazňuje právě to drobné, nezřetelné zrníčko pravdy.

Protestantské státy byly tehdy zaplavovány rytinami – zde se ukazovala nová síla tisku: jeho vnímání rovněž za pomoci obrazu – papež na nich byl představován jako Antikrist nebo přímo jako ďábel. K těmto typickým trikům propagandy patřila také tzv. animalizace, čili přirovnávání církevních představitelů ke zvířatům. Na rytinách vzniklých v 16. století v protestantských kruzích mají často katolictví biskupové místo tváře čelisti psa, vlka, lišky nebo kozla. To všechno pro vzbuzení dojmu co nejvíce negativního (vychytalost lišky, vlčí chamtivost, podlézavost psa, necudnost jako u kozla).

Jak je známo, protikatolická propaganda v období reformace mířila rovněž na všeobecné katolické společenství. V této souvislosti byla využívána díla související s objevením Nového světa Kryštofem Kolumbem a dalšími mořeplavci a s tímto faktem spojené soupeření mezi evropskými námořními mocnostmi o vliv a podíl na bohatství v Americe i na dalších kontinentech. Dvě z těchto mocností, Anglie a Holandsko, patřily k táboru protestantskému. K prosazení toho, že jedině ony mají „vyšší, morální právo“ na zakládání kolonií v Novém světě, byla zpracována celá „černá legenda“ kolonizace obou Amerik silami katolickými, Španělskem a Portugalskem.

Rovněž v tomto případě byla věrohodnost propagandy zaměřené proti katolickým státům opřena o fakt, že jistě nechyběly trestuhodné případy chování

španělských nebo portugalských conquistadorů, kteří se v honbě za mytickým Eldorádem („zlatým městem“) nezastavili před vražděním nevinných indiánů; stejně tak existovali krutí kolonizátoři, kteří pocházeli právě z těch zemí.

Anglická a holandská propaganda ale pomíjela úplným mlčením volání rady po potrestání podobného trestuhodného chování. Jako první posílali do Evropy zprávy o násilí a zločinech španělských i portugalských kolonizátorů v Novém světě katolictví spisovatelé. Z řady jejich textů je třeba uvést v první řadě dílo dominikána Bartoloméa de Las Casase.

Autoři propagandy říkali pravdu (bylo násilí i zločiny), ale neříkali celou pravdu (to, že církev rozhodně odsuzovala pronásledování indiánů a jejich zotročování). Kromě toho protestantští propagandisté z Anglie a Holandska zcela zamlčovali ještě dva nepopiratelné fakty: krvavý charakter většiny kultur předkolumbovské Ameriky a své vlastní postupování vůči indiánům.

Násilný propagandistický útok směřující proti katolickým mocnostem pokračoval ruku v ruce s mýtem tzv. „dobrého divocha“, jenž je pak rozvíjen v době osvícenství. Indiáni před příchodem Evropanů (tzn. těch „zlých Evropanů“ – katolíků) tvořili skvělé, nebojovné, hluboce humanistické civilizace, jež byly brutálně zničeny katolickými conquistadory. To byla verze propagandy, která pomíjela taková nepříjemná fakta, že v aztécké civilizaci byly na denním pořádku lidské oběti (v tisících). Pominuta byla rovněž skutečnost, že státy Inků a Aztéků byla impéria vytvořená ovládnutím slabších indiánských kmenů, které příchod conquistadorů vítaly jakožto příležitost k osvobození se z nucené nadvlády Inků nebo Aztéků (zde je možno najít objasnění toho, že se ony státy rozsypaly jako domečky z karet před nepočátnými oddíly dobytých). Propagandistický mýtus „dobrého divocha“ ovšem nesloužil úsilí o stanovení historické pravdy, ale ke znevážení celého díla evangelizace Nového světa, jež tam od roku 1492 zaváděla katolická církev.

Protestantští propagandisté, kteří upozorňovali na hrozné věci, jež se děly v zámořských koloniích katolických států, se ani slovem nezmiňovali o tom, jaký systém

Bůh svěřil poslání chránit stvoření lidem, nikoli penězům - dokončení katecheze ze str. 2

kolonizace na nově objevených kontinentech zavádějí státy protestantské. Je marné hledat někde zmínku o tom, že Búry (holandskými kolonisty) v jižní Africe představovaný vztah k místnímu černošskému obyvatelstvu nebyl ničím jiným než programovým pohrdáním a z kalvínské teologie byly následně vyvozeny ideologické základy politiky apartheidu, která byla odstraněna teprve koncem 20. století.

Stejně tak byl jen hlubokým mlčením odbyt způsob, jak se jednalo s indiány v anglických koloniích v Severní Americe. I tam se rozšiřoval systém známý z búrských kolonií: radikální oddělení kolonistů od místního obyvatelstva a zároveň vnímání rudochů jako „lidí nižší rasy“. Ve španělských a portugalských koloniích byla na denním pořádku tzv. mesaliance, čili míšení přichozích Evropanů s indiány (z těchto svazků se rodili mestici). Nic podobného nenajdeme v anglických koloniích v Americe. Půvabná legenda o princezně Pocahontas byla vlastně jenom pohádka.

Jak již bylo zmíněno, dobu reformace charakterizovalo rovněž svérázné propagandistické „přepracování“ historie katolické církve. V tomto období vznikají další „černé legendy“ inkvizice, křížových výprav a středověku všeobecně. V protestantské historiografii, která začíná v 16. století, se objevují „žaláře inkvizice“, v nichž podle pověstí jsou drženy stovky tisíc obětí, které později bez výjimky hromadně hynou. Nebyly žádné stovky tisíc obětí, většina odsouzených dostávala běžné tresty pokání (modlitby, poutě), zato „jámy inkvizice“ se na tehdejší standard jeví jako docela snesitelné – až do té míry, že např. ve Španělsku nechyběli lidé, kteří se sami obvinili z kacířství, jen aby se nedostali do státního žaláře, ale raději do vězení španělské inkvizice.

Protestantští autoři jako první líčí křížové výpravy jako snahy o okupaci a agresii pro „papisty“ (katolíky) typické, a vůbec ne jako pokus přijít s pomocí ohroženým křesťanům na Východě a úsilí o obranu křesťanského společenství před další vlnou muslimské expanze. Když se za časů Martina Luthera otomanská turecká říše pod vedením Sulejmana Nádherného ještě jednou rozhodla k tažení do nitra křesťanské Evropy, jemuž padly za oběť roku 1526 Uhry, a několik let poté stála

kultura odpadu nás činí necitlivými také vůči plýtvání potravinami a jejich zahazování, které je o to více politováníhodné, když v každé části světa, bohužel, mnozí lidé a rodiny trpí hladem a podvýživou. Naši prarodiče byli kdysi velice pozorni, aby nezhodili nic z potravin, které zbyly. Konzumismus v nás vypěstoval návyk na ledabylost a každodenní plýtvání potravinami, kterým někdy nejsme s to přikládat správnou cenu, jež daleko přesahuje pouhé ekonomické parametry. Zapamatujme si dobře, že potraviny, které zahazujeme, jako bychom kradli ze stolu těch, kdo jsou chudí a hladovějí! Všechny vybízím, aby se zamysleli nad problémem mrhání a plýtvání potravinami, aby byly nalezeny cesty a způsoby, které budou tuto problematiku seriózně řešit a stanou se nástroji solidarity a sdílení s těmi nejpotřebnějšími.

Před několika dny při slavnosti Božího Těla jsme četli o zázraku rozmnožení chlebě. Ježíš nasytil zástup pěti chleby

a dvěma rybami. Důležitý je závěr zmíněného úryvku: „Všichni se najedli dosyta a ještě se sebíralo plných dvanáct košů zbylých kousků.“ (Lk 9,17) Ježíš chce po učednících, aby se nic nezahazovalo: žádné odpadky! A potom je zde ještě fakt oněch dvanácti košů. Proč dvanáct? Co to znamená? Dvanáct je kmenů Izraele, což představuje symbolicky celý lid. Je nám tím řečeno, že pokud jsou potraviny spravedlivě, solidárně rozdělovány, nikdy není nikdo připraven o to nezbytné a každé společenství může vycházet vstříc potřebám nejchudších. Lidská ekologie a ekologie životního prostředí jdou ruku v ruce.

Chtěl bych tedy, abychom se všichni vážně zasadili o respektování a ochranu stvoření, byli pozorní ke každému člověku, odporovali kultuře plýtvání a odpadu a prosazovali kulturu solidarity a setkání.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

turecká armáda před branami Vidně (bylo to první obležení rakouského hlavního města muslimským vojskem), tvůrce reformace nevyzval své stoupence, aby vzali zbraň a šli na pomoc ohroženým křesťanům v Uhrách a Rakousku. Spíš opačně: Luther mínil, že turecký vpád je zaslužená morová rána, která dopadá na „papežence“.

Badatelé, kteří se zabývají studiem o úloze propagandy, poukazují jednotně na to, že mezi nosnými motivy využívanými autory masové propagandy je nejvýznamnější strach. Ve vztahu k antikatolické propagandě období reformace se tohoto cíle její tvůrci snažili dosáhnout pomocí jimi rozvíjené teorie spiknutí jezuitů. Byla to první velká teorie spiknutí v dějinách novověké Evropy.

Od počátku 17. století byla na výsluní v protestantských zemích tiskovina s názvem *Monita secreta* (*Skrytá napomenutí*), jež s aureolou senzace informovala o odhalení „skutečného“ plánu podle rozhodnutí Tovaryšstva Ježíšova ovládnout svět. Řád založený Ignácem z Loyoly byl považován všemi protestantskými centry (a posléze i osvícenskými a liberálními)

za ztělesnění celého zla katolicismu. Jezuité byli obviňováni ze všeho: z kosmopolitismu, chtivosti, přemlouvání bohatých vdov, aby činily závěti ve prospěch řádu, dokonce z uchopení vlády nad církví tzv. černým papežem, který, v protikladu k „bílému papeži“ (jehož svět vidí), je skutečným vládcem katolické církve. Antijeziuitská hysterie vznikla v období reformace a ještě dlouho nevymizela.

Významný polský kněz Piotr Skarga, královský kazatel a vroucí vlastenec, byl rovněž aktivní jako polemik a apologeta ve střetu s protestantským táborem. Ukazoval mj. na to, že protestanti se domáhají tolerance, a dokonce zrovnoprávnění i v takovém katolickém státě, jako je Polsko, ale ve státech, kde jsou u moci, odsuzují „katolickou netoleranci“ a katolíky vnímají jako občany druhé kategorie. Z jeho *Kazań sejmowych*: „A nejhavnější a nade všechny války neškodlivější je, když heretici na pravověrné katolíky pozvedají meč i ruku. V tom je jed větší než u Turků; zde jsou škody stokrát větší na duši, na těle, na majetku, než ve válce a otroctví pohanském.“

Z *Miujcie się* 5/2012 přeložila -vv-

Vyžaduje se sexuální revoluce na Balkánu

Evropský parlament vytváří nátlak na kandidátské země EU: více antikoncepce a „gender-mainstreaming“

Evropský parlament si dělá starosti o práva žen v zemích na Balkáně uvažujících o vstupu do EU. V rozhodnutí, které bylo vydáno 21. května ve Štrasburku, si evropští poslanci berou pod lupu práva žen v těch státech jižní Evropy, které se snaží o vstup do Evropské unie – tedy v Chorvatsku, Srbsku, Makedonii, Albánii, Bosně-Hercegovině, v Kosovu a Černé Hoře. Poslanci požadují energicky „senzibilizační kampaň“ a „potírání stereotypů, diskriminace (na základě pohlaví, kultury a náboženství) a domácího násilí“.

Zvláště ve venkovských oblastech se vyskytují ještě „diskriminující zvyky a klíše“ a „pro pohlaví specifické stereotypy“. Štrasburští poslanci se znepokojují nad tím, „že pro pohlavnost specifické násilí a slovní urážky v balkánských zemích dříve i nyní jsou na denním pořádku“. Státy, kterých se to týká, mají energicky postupovat proti pohlavně motivovanému a domácímu násilí, nucené prostituci a obchodu se ženami.

Důležitým požadavkem je pro Evropský parlament nárůst kvóty zaměstnanosti žen. Tak kritizuje, „že ženy dříve

i nyní se málo účastní na trhu práce, jakož i v politickém rozhodování, a vítá pohlavní kvóty“.

V textu se uvádí, že by v balkánských státech měla být lépe finančně a personálně vybavena státní a nezávislá zařízení, která jsou kompetentní pro „rovnost pohlaví a zvláště pro opatření gender-mainstreamingu“.

Evropský parlament kritizuje, že neexistují žádné údaje „k přístupu a používání antikoncepčních prostředků a není pokryta potřeba těchto prostředků“. Zvláště Kosovo je káráno, že zde „podíl žen, které využívají této formy regulace porodnosti, sice stoupl, ale používání prostředků v Kosovu zdaleka není celoplošné“. Skutečně je Kosovo kromě Albánie jedinou zemí Evropy, v níž je porodnost značně nad nutnou úroveň demografické stability, která činí 2,1 dítěte na ženu.

Parlament mnoha národů zdůrazňuje, „že všechny ženy musí mít kontrolu nad svými pohlavními a reprodukčními právy také tím, že budou mít přístup k dostupným antikoncepčním prostředkům“. Evropský parlament rovněž kritizuje, že „v některých přístupujících státech Balká-

nu existují omezení přístupu ke službám sexuálního a reprodukčního zdravotnictví“. Tato formulace slouží v textech EU obvykle jako kód pro možnosti k potratu. Právě toto může být myšleno, když Evropský parlament vyzývá vlády přístupujících zemí, aby „vytvořily opatření k podpoře služeb v oblasti reprodukčního zdravotnictví a reprodukčních práv“.

Text zmiňuje také práva homosexuálů: Kritizuje se postavení žen, „které jsou vystaveny mnohonásobné diskriminaci, jako například romské ženy, lesbické, bisexuální a transgenderové ženy“. Podporuje se „potírání diskriminace v souvislosti se sexuálním zaměřením a pohlavní identitou“. Vlády mají „skryté nepřátelství proti homosexualitě a transsexualitě v národním právu, u policie každý den“ odsuzovat jako „nenávisť a násilí na základě sexuálního zaměření, pohlavní identity a vyjadřování sexuality“. Ještě více: Přístupující země jsou výslovně vyzývány k „podporování práv lesbiček, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů“.

Z Die Tagespost 23. 5. 2013
přeložil -mp-

Přísnější zákon proti rouhání

V Rusku bude v budoucnu postihována urážka náboženského cítění uvězněním – německé organizace jsou skeptické k motivům tohoto jednání

Se zdrženlivosti je přijímáno německými pomocnými a nevládními organizacemi zostření zákona proti rouhání v Rusku. Státní дума v Moskvě odhlasovala ve druhém čtení jasnou většinou zákon, který počítá s tresty odnětí svobody do tří let za rouhání proti Bohu. „Dosud jsme nedostali žádnou odezvu od našich partnerů v Rusku,“ řekl Martin Lenz, vedoucí oddělení pro země a projektovou práci při *Renovabis*, která spolupracuje s různými partnerskými organizacemi v Rusku. „Také v Německu

a jiných západních zemích existuje podobné vykonávání soudní pravomoci.“ Problém je ale v tom, že Rusko není právně pevný demokratický stát, takže by se muselo kriticky zkoušet, jak se bude právo vykládat a používat. „Nemůže se stavět na tom, že to vypadá stejně jako v Německu,“ říká Lenz. Mělo by se vyčkat, jak se „situace“ dále vyvine.

S opatrným odstupem se dívá na zostření zákona proti rouhání také Lars Peter Schmidt, vedoucí zahraniční kanceláře *Nadace Konráda Adenauera* v Moskvě.

„Jedná se o juristické dodatečné přepracování zákona,“ říká Schmidt, jenž byl svého času v těžkém rozporu s novým ruským zákonem, který nutil všechny nevládní organizace, jež jsou v zemi politicky aktivní a dostávají ze zahraničí peníze, aby se nechaly zaregistrovat jako zahraniční agenti. „V dosavadních právních ustanoveních existovala mezera, jak ukázalo vystoupení skupiny Pussy Riot v moskevské katedrále Krista Spasitele. Všechno bylo formulováno velmi vágně. Tak byly Pussy Riot odsouzeny podle paragrafu pro výtržnictví. Teď byla pro případ ustanovena jasná zákonná forma.“

Nový zákon vypadá po masivní kritice aktivistů pro lidská práva mírněji, než bylo plánováno. Při prvním čtení v dubnu požadovaly strany předkládající návrh ještě nejvyšší trest za zhanobení chrámo-

vých prostorů vazbu ve výši pěti let a tři roky za urážku věřících. Nyní má být existující paragraf 148 trestního zákoníku změněn tak, že za nadávky na společenství věřících a za zneuctění jejich kultovních míst budou pokuty do 12 400 euro, 480 hodin veřejně prospěšných prací a tři roky vazby. Dosud hrozí maximálně jeden rok vězení. Pro reformu hlasovalo 304 poslanců, 4 hlasovali proti. Jeden se zdržel hlasování. Pro uvedení v platnost nového ustanovení je potřebné ještě další čtení v parlamentu.

Vládní strana *Jednotné Rusko*, která je důležitou parlamentní oporou ruského prezidenta Vladimíra Putina a ministerského předsedy Dimitrije Medvěděva, ospravedlňuje zákonnou iniciativu nárůstem případů potupy náboženských společností a hanobení náboženských míst.

Poslanec Michail Markelov poukázal vedle vystoupení Pussy Riot před oltářem největšího pravoslavného chrámu v Moskvě proti Vladimíru Putinovi a proti ruskému pravoslavnému patriarchovi Ky-

rilovi I., také na vraždu muslimského duchovního a hanobení hřbitovů.

Odpůrci zostření zákona se obávají omezení svobody kontroverzně diskutovaných názorů v Rusku. Mají starosti, že budou umlčeni nejenom kritici církve v Rusku. Tak varuje šéf levicové opoziční strany *Spravedlivé Rusko* Sergej Mironov: „Mnoho občanů, kteří nikdy nechtěli zraňovat náboženské citění, mohou změnou zákona upadnout do potíží.“

*Z Die Tagespost 23. 5. 2013
přeložil -mp-*

Podstatou dnešní globální krize je zotročování člověka, neváhal říci papež František osmi tisícům žáků a studentů základních a středních jezuitských škol v Itálii během setkání ve Vatikánu dne 7. června, když zodpovídal jejich – předem připravené, ale jemu neznámé – otázky. Papež se k dětem a mládeži obrátil s pobídkou, aby usilovaly o „osvobození od ekonomických a sociálních struktur, které nás zotročují“, protože právě na ně „tento úkol čeká“. Petrův nástupce se tak odvolal ke známým strukturám hříchu, zmíněných v *Katechismu katolické církve* (1869) a podrobněji analyzovaných v sociálních encyklikách (zvl. *Sollicitudo rei socialis*, 36, 38–40, 46). Dynamika zotročování člověka prostřednictvím ekonomických a sociálních struktur vychází najevo v dějinné perspektivě a vede k důkladné reflexi nad krizí, která evidentně souvisí s globalizací. Nejde přitom ani tak o pitvání neosobních finančních a ekonomických struktur, fungujících nezřídka jako pouhé nástroje sobeckých zájmů nemnoha jedinců, ale o hledání přímého a vysoké neblahého vlivu těchto struktur na individuální citění, smýšlení a spiritualitu člověka. Zdá se totiž, že právě tato souvislost vysvětluje ze skromného, ale pronikavého magisteria papeže Františka obsaženého také v jeho promluvách během pravidelných ranních mší svatých slavených spolu s vatikánskými zaměstnanci.

Všeobecné dějiny lidstva a individuální duchovní život lidského jedince

O lahodném zotročování člověka

spolu úzce souvisejí. Zmíněné struktury, které omezují lidskou svobodu bez ohledu na to, že se někdy pyšní přívlastkem „demokratické“, stále více zatahují člověka do toho, co je v katechismu tradičně označováno termínem „cizí hříchy“ (KKC, 1868). Jsou to hříchy, které spáchali jiní, ale neseme za ně odpovědnost vinou svojí rozmanité spolupráce. V globálním měřítku se to projevuje ve vztahu k hříchům nikoli všedním, nýbrž těžkým, ba do nebe volajícím (KKC, 1867), jako jsou interrupce či hříchy proti lidské přirozenosti.

Je evidentní, že největší míru globalizace dnes vykazují takové státní zákony, jež jsou výrazem právě tohoto typu spolupráce, totiž schvalování či chválení hříchů a jejich doporučování, ba nařizování. Síť takovýchto demokratických zákonů schvalujících zabíjení nenarozených či hříšné soužití jednopohlavních manželství je bezpochyby tím jediným, co dnes začíná omotávat celý svět, ba dokonce je globálně vydávána za jakousi „hodnotu“. Konzumace čokolády, jejíž výroba stojí na otrocké práci dětí v Africe či Jižní Americe, nebo užívání spotřební elektroniky, jejíž fungování vyžaduje koltan a jiné minerály, kradené nebo těžené opět s využitím otrocké práce lidí v Africe, to jsou jenom drobné příklady cizích hříchů, do nichž je vpleten a vměstnán život jedince v industriální, postmoderní společnosti. Pahodnoty či rov-

nou zvrhlosti se stále více stávají evropskými či globálními „hodnotami“ a skutečné hodnoty se stávají podivinstvím, které je v nejlepším případě přijímáno s úsměškem.

Toto nenápadné nebo snad lépe řečeno lahodné zotročování člověka v průběhu dějin zřetelně sílí a je dobré všimnout si procesů, které vedou k oslabování vůle a zatemňování rozumu lidí. V roce 2005 tehdejší kardinál Bergoglio napsal, že „jde o imperialistické pojetí globalizace, ve kterém jsou všechny národy rozpouštěny do uniformity“. V této souvislosti pak jako znalec literatury připomíná kardinál Bergoglio román katolického kněze Roberta Hughona z roku 1913 nazvaný *Pán světa*. Jde o fantastickou vizi, která líčí příchod Antikrista do světa, v němž filantropie zcela udusila morálku, tolerance je jedinou vlastností lidské identity a člověk se stále otevřeněji prohlašuje za boha, především tím, že dobro a zlo vnímá jako produkty svého rozhodnutí.

Lidská svoboda je totiž ohrožována nejenom zvnějšku, ale také zevnitř, hříchem. Demaskovat toto zotročování a zároveň vyvádět lidské smýšlení z jeho tenat, je osvobozujícím procesem, který papež František mocně prosazuje v první řadě mezi křesťany.

*Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)*

Litanie v době dešťů a povodní

Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

*Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.*

Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi.*
Bože Synu, Vykupiteli světa,
Bože Duchu Svatý,
Bože v Trojici jediný,
Bože všemohoucí a nejvyšší dobrotivý,
Bože slitovný a milosrdný,
Bože, jenž mračna shromažďuješ
a rozptyluješ,
Bože, jenž oblohu zahaluješ
a vyjasňuješ,
Bože, jenž větry řídíš
a nad živly panuješ,
Bože, jenž svému slunci vycházet
a zapadat přikazuješ,
Bože, jenž dáváš déšť i jasno,
Bože, jenž znáš, čeho je nám potřeba,
Bože, jenž se smilováváš nad těmi,
kdo Tě vzývají,
Bože, jenž nedáš, aby byli zahanbeni,
kdo v Tebe doufají,
Bože, jenž pokorným milost dáváš,
Bože, jenž dopouštíš, ale neopouštíš,
Bože, jenž jsi ve svých radách nevyzpytatelný,
Bože, jenž jsi ve svých soudech nevystižitelný,
Bože, Otče světla,
Bože, Otče radosti každého člověka,

Milostiv nám buď, *odpusť nám, Pane.*
Milostiv nám buď, *vyslyš nás, Pane.*

Ode všeho zlého *vysvobod' nás, Pane.*
Od každého hříchu
Od Tvého hněvu
Od trvajících dešťů
Od škodlivých přivalů
Od rozvodnění řek
Od zaplavení luk a úrody
Od následků přílišného mokra
Od neúrody, drahoty a hladu
Od malomyslnosti a zoufalství
Od reptání proti Tvým soudům
Od věčné smrti

My hříšníci *prosíme Tě, vyslyš nás.*
Abys nám odpustil,
Aby ses nad námi smiloval,
Abys odložil metlu svého hněvu,
Abys pokynul zhoubnému živlu,
Abys zastavil stálé deště,

Abys vyjasnil svou oblohu, *prosíme Tě, vyslyš nás.*
Abys osušil zemi příznivými větry,
Abys zachoval a požehnal úrodu,
Abys na nás osvědčil otcovskou lásku,
Abys vyjasnil naši mysl vyplněním našich proseb,

Beránku Boží,
který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi.*

Beránku Boží,
který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi.*

Beránku Boží,
který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi.*

Kriste, uslyš nás. *Kriste, uslyš nás.*
Kriste, vyslyš nás. *Kriste, vyslyš nás.*
Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*
Kriste, smiluj se. *Kriste, smiluj se.*
Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Otče náš ...

Pomoc naše je ve jménu Páně,
neboť on stvořil nebe i zemi.

Bože, shlédni a pomoz,
Pane, pospěš nám pomáhat.

Staň se Tvé milosrdenství
nad námi,
jak doufáme v Tebe.

Pane, nečiň nám
podle našich hříchů,
ani podle našich nepravostí nám neodplácej.

Modleme se:

Bože, jenž býváš hříchem rozhněván a pokáním usmiřován,
shlédni milostivě na naše prosby a vzdal od nás metlu svého
hněvu, kterou jsme si zasloužili svými hříchy.

Bože, nejmocnější správce světa, naklůň se milostivě k na-
ším prosbám a zbav nás, prosíme, stálého deštivého počasí.
Vyjasni oblohu a navrať nám jas slunce, abychom, když jsme
pocítili metlu Tvé spravedlnosti, poznali i Tvé milosrdenství.
Zadrž lijavce, zastav deště, rozptyl mraky a dopřej nám jasné,
úrodné počasí, aby se dařilo všem plodinám potřebným k na-
ší obživě a pole i louky přinesly užitek.

Bože, jenž se nade všemi smilováváš, kteří k Tobě o pomoc
s důvěrou volají; jenž dopouštíš, ale neopouštíš a svému slun-
ci dáváš vycházet na dobré i na zlé, smiluj se nad námi a z vý-
sosti milostivě pokyň, aby nám vodní živel neškodil, minul
nás následek stálého mokra a nestihly nás neúroda, drahota
a hlad. Vztáhni svou ruku, která nepřestává žehnat všem tvo-
rům, a zachovej nám úrodu a požehnej naší práci. Skrze Kris-
ta, našeho Pána. Amen.

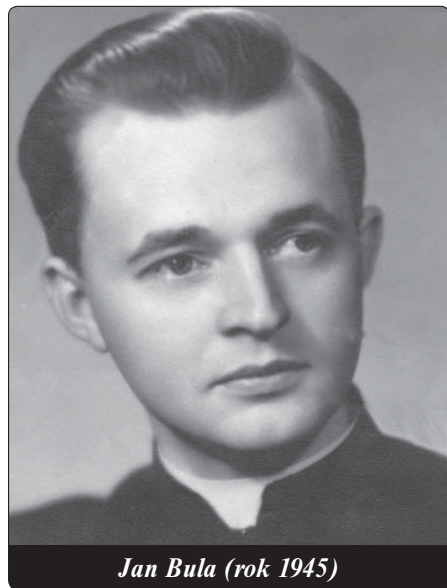
Z knihy Litanie, Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2010

Mučedníci 20. století z Třebíčska

Třebíčsko je známo široké veřejnosti především kvůli nezákonným soudním procesům, které komunistický režim rozpoutal v padesátých letech minulého století proti místním zemědělcům, živnostníkům a katolickým kněžím. Stalo se tak v návaznosti na tzv. babický případ, tedy stále nevyjasněnou vraždu komunistických funkcionářů v Babicích. Ta totiž nebyla vyšetřována jako trestný čin, ale posloužila jako záminka pro odsouzení osob nesouhlasících s nastupující totalitou. Perzekuce nabyly obrovského rozsahu: během několika let bylo v souvislosti s Babicemi odsouzeno na sto osob, jedenáct z nich vyneslo rozsudek smrti a bylo popraveno.

Méně známou skutečností je fakt, že dva z popravených kněží – R. D. Václav Drbola a R. D. Jan Bula – „stanuli“ před soudem znovu. Nyní však před soudem církevním, který v beatifikačním řízení posuzuje, zda jsou mučedníky víry. Ukazuje se totiž, že odsouzení Václava Drboły a Jana Buly nemělo diskreditovat pouze tyto kněze, ale celou katolickou církev, jež měla být oslabena právě v silně religiozním regionu jižní Vysočiny. A jaký byl život obou kněží?

Jan Bula (24. 6. 1920 – 20. 5. 1952) se narodil v Lukově u Moravských Budějovic. Na kněze byl vysvěcen v roce 1945 v Brně. Celou svoji kněžskou službu konal ve farnosti Rokytnice nad Rokytnou. Zdá se, že svým životem a smrtí naplnil odkaz svého křestního patrona sv. Jana Křtitele. Narodil se na jeho svátek a v tentýž den byl pokřtěn v kostele sv. Jana Křtitele v Lukově. Také v Rokytnici je kostel zasvěcen tomuto patronovi. Ve farnosti působil Jan Bula i jako katecheta, a to na škole umístěné v zámku Sádek. Po nezákonném procesu byl odsouzen a následně popraven 20. května 1952 v Jihlavě. V dopisech, které mohl napsat večer před pravou, stojí: „Pán Bůh vyměřil mi krátký život. Ale věřím, že nebyl nadarmo.“ A také: „Člověk Boha nikdy dost nemiluje, a to je jediné, čeho musí litovat.“ Jan

Jan Bula (rok 1945)

Bula byl soudně rehabilitován v roce 1990. Diecézní fáze beatifikačního procesu byla zahájena v roce 2004.

Jan Bula s vyučujícími a žáky měšťanské školy na Sádku

Václav Drbola (16. 10. 1912 – 3. 8. 1951) se narodil ve Starovičkách ležících nedaleko Hustopečí u Brna. Vysvěcen na kněze byl roku 1938. Působil na několika místech v brněnské diecézi, nejdéle však v Bučovicích. Svou činnost výrazně zaměřil – podobně jako Jan Bula – na pastorační mládeže. Posledním místem jeho kněžské služby se staly Babice u Lesonic. Václav Drbola byl stejně jako další kněží kompromitován Ladislavem Malým, který jej živě informoval o údajné prosbě arcibiskupa Josefa Berana, aby mu přivedl spolehlivého zpovědníka. Kněz byl záhy zatčen a odsouzen v rámci babického procesu. Poprava byla provedena 3. srpna 1951 v Jihlavě. Rehabilitován byl v letech 1990 až 1997. Od roku 2011 je vede-

Václav Drbola (rok 1948)

no společně beatifikační řízení Václava Drboły a Jana Buly.

* * *

K připomenutí 60 let od babických událostí a pravděpodobně skutečně mučednické smrti obou kněží připravilo Vinařství Sádek speciální kolekci vína, na jehož etiketě je i krátká informace o životě obou mužů. A proč připomínat tyto kněze právě vínem ze Sádku? Naše vinařství se nachází v regionu, kde oba žili a působili. Přímou nad ním se pak tyčí zámek, ve kterém Jan Bula vyučoval náboženství. Prodej vína nám také umožňuje, abychom sponzorsky podporovali beatifikační řízení. Zároveň se snažíme informovat veřejnost o událostech, které se v našem regionu odehrály, i o tom, jak současný proces probíhá. A to nejen v České republice, ale i v zahraničí. Naposledy se tak stalo při naší návštěvě na Jagellonské univerzitě v Krakově. Aktuálně se také zabýváme projektem *Duchovní turistika jižní Vysočiny – pohazení pro tělo i duši*, který bychom rádi realizovali od turistické sezóny 2013.

Ing. Lubomír Lampíř, Ph.D.,

Vinařství Sádek

Ing. František Muška, Ph.D., Brno

Anna Mušková, Brno

Antonín Muška nejml., Brno

Foto Biskupství brněnské

Vinařství Sádek s. r. o.: www.vinarstvi-sadek.cz • Prodej vína – Ing. Lubomír Lampíř, Ph.D.: lampir.lubomir@seznam.cz, mobil 602 721 625 • Projekt duchovní turistiky – Ing. František Muška, Ph.D.: muska34@email.cz, mobil 607 187 895.

Více informací o beatifikačním řízení: www.kanonizace.biskupstvi.cz.

Pondělí 24. 6. 2013: 6:05 Octava dies (725. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Kde se dělá dobro 6:55 V pohorách po horách – Sokolie 7:05 Terra Santa News: 19. 6. 2013 7:25 Drslavice 7:35 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 7:45 Přijeme si... 8:00 Pro vita mundi (29. díl): Petr Váňa 8:50 Vzpomínky Ing. Jana Pince 9:25 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 9:35 Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta 10:05 Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí 10:35 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalký 10:55 NOEkreace (188. díl) 11:05 Cirkus Noeland (4. díl) 11:35 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 11:40 Klausův pohádkový kufřík (18. díl): O něžnosti 11:55 Z pokladů duše: Nikolaj Popov Jerej – Tady se člověk cítí jako doma [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Kamelot na Dostavníku 2012 [P] 12:35 Národní kámen 13:15 Čiernobiely svet 13:30 Octava dies (725. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:00 Youth Alive 14:15 Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh 14:35 Noční univerzita: PhDr. Josef Zeman – Závislost a nezávislost v manželství 15:40 V souvislostech (16. díl) 16:00 Post Scriptum s Mons. Alešem Opatrným 16:30 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 17:00 NOEparáda (221. díl) [L] 18:05 Taková jsem já 18:25 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:30 Klausův pohádkový kufřík (19. díl): O podlosti 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (12. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:20 Ars Vaticana (9. díl) 19:30 Přijeme si... 19:45 Zprávy z Věčného města: 24. 6. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: Nikolaj Popov Jerej – Tady se člověk cítí jako doma 20:00 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... [P] 20:25 Klapka s... (64. díl) [P] 21:25 Na koberečku 21:35 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 22:00 PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá 22:50 NOEkreace (188. díl) 23:00 Octava dies (725. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Noemova pošta: Červen 1:05 Poslech Radia Proglas.

Úterý 25. 6. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 24. 6. 2013 6:15 Má vlast (2. díl): Karlštejn 7:10 Vzpomínky Ing. Jana Pince 7:45 Už nikdy více Vidomegon 8:05 Budu pomáhat: Občanské sdružení Prosaz 8:15 Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem 9:45 Institut Bearzi v Udine 10:00 Octava dies (725. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá 11:20 Folkové Chvojení 2012: Festival člověčí muziky 11:40 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 11:45 Klausův pohádkový kufřík (19. díl): O podlosti 11:55 Z pokladů duše: P. Jan Randa – Modlím se na kole [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (54. díl): Dechovka 12:35 Zprávy z Věčného města: 24. 6. 2013 12:45 Ars Vaticana (9. díl) 12:55 Youth Alive 13:10 V pohorách po horách – Sokolie 13:25 Eucharistie: Poslední večere 13:55 V zákulí 14:25 Noemova pošta: Červen 16:00 Přijeme si... 16:15 Zdenka Schelingová – první blahoslavená Slovenka 16:25 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... 16:50 Sněžka 17:05 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalký 17:25 Papež mezi drogově závislými 17:35 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 18:00 Cirkus Noeland (4. díl) 18:30 Klausův pohádkový kufřík (20. díl): O poslušnosti 18:40 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:45 Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka 19:10 NOEkreace (188. díl) 19:20 Pernštejnská Fortuna 2012 19:40 Zpravodajské Noeviny (500. díl): 25. 6. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: P. Jan Randa – Modlím se na kole 20:00 Na pořadu rodina [L] 21:05 Terra Santa News: 19. 6. 2013 21:25 Post Scriptum s Mons. Alešem Opatrným 22:00 Zpravodajské Noeviny (500. díl): 25. 6. 2013 22:15 Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl 22:55 Zprávy z Věčného města: 24. 6. 2013 23:05 Přijeme si... 23:20 Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje 0:00 Cvrlikání (20. díl): Švédova trojka 1:05 Poslech Radia Proglas.

Středa 26. 6. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (500. díl): 25. 6. 2013 6:20 Noční univerzita: PhDr. Josef Zeman – Závislost a nezávislost v manželství 7:30 NOEkreace (188. díl) 7:40 Cvrlikání (20. díl): Švédova trojka 8:45 Ars Vaticana (9. díl) 8:55

Pro vita mundi (29. díl): Petr Váňa 9:45 Zprávy z Věčného města: 24. 6. 2013 10:00 Generální audience [L] 11:35 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 11:55 Z pokladů duše: Monika Dopitová – Matka Marie [P] 12:05 Vzpomínky Ing. Jana Pince 12:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (12. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 13:00 Post Scriptum s Mons. Alešem Opatrným 13:35 Klapka s... (64. díl) 14:35 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár 14:45 Na koberečku 14:55 Cesta návratu 15:10 Taková jsem já 15:20 Kde se dělá dobro 15:40 Zpravodajské Noeviny (500. díl): 25. 6. 2013 16:00 NOEparáda (221. díl) 17:05 Prešel som hranicu 18:00 Octava dies (725. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Klausův pohádkový kufřík (21. díl): O prohanosti 18:45 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:50 Zprávy z Věčného města: 24. 6. 2013 19:00 BET LECEM – vnitřní domov (1. díl): Rosangela de Oliveira Salazar 19:20 Terra Santa News: 26. 6. 2013 [P] 19:40 Přijeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše: Monika Dopitová – Matka Marie 20:00 Adorace [L] 21:15 MUDr. Roman Joch – Křesťanská sociální nauka 22:30 NOEkreace (188. díl) 22:40 Slovenští redemptoristé v Rumunsku 23:00 Generální audience papeže [P] 23:30 Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh 23:55 Má vlast (2. díl): Karlštejn 0:50 Světoznámé výšivky z Cífera 1:05 Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 27. 6. 2013: 6:05 Youth Alive 6:20 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (12. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:40 Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky 7:15 BET LECEM – vnitřní domov (1. díl): Rosangela de Oliveira Salazar 7:30 Platinové písničky (54. díl): Dechovka 8:00 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... 8:25 Živě s biskupem: Mons. Jiří Paďour OFMCap 9:45 Přijeme si... 10:05 Noemova pošta: Červen 11:35 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 11:40 Klausův pohádkový kufřík (21. díl): O prohanosti 11:55 Z pokladů duše: MUDr. Zdislava Tělučilová – O smrti [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Má vlast (2. díl): Karlštejn 13:00 Terra Santa News: 26. 6. 2013 13:25 Generální audience papeže 13:55 Hraj, skákej, křič, ale hlavně konej dobro 14:00 Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem 15:35 Folkové Chvojení 2012: Festival člověčí muziky 16:00 Zpravodajské Noeviny (500. díl): 25. 6. 2013 16:15 Eucharistie: Kříž obětí 16:45 V zákulí 17:15 V pohorách po horách – Sokolie 17:25 Ars Vaticana (10. díl) 17:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 17:45 NOEkreace (188. díl) 18:00 Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka 18:25 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:30 Klausův pohádkový kufřík (22. díl): O trpělivosti [P] 18:40 Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta 19:05 Z hora daně: Vendelín Baláz 19:15 Přijeme si... 19:30 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 19:40 Zpravodajské Noeviny (501. díl): 26. 6. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: MUDr. Zdislava Tělučilová – O smrti 20:00 U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (79. díl) [L] 21:25 Kus dřeva ze stromu: Třešeň [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny (501. díl): 27. 6. 2013 22:00 Post Scriptum s Mons. Václavem Malým [P] 22:15 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 22:35 Octava dies (725. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:05 Pernštejnská Fortuna 2012 23:25 Už nikdy více Vidomegon 23:50 Zpravodajské Noeviny (501. díl): 27. 6. 2013 0:05 Prešel som hranicu 0:55 Poslech Radia Proglas.

Pátek 28. 6. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (501. díl): 27. 6. 2013 6:20 NOEkreace (188. díl) 6:30 Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh 6:50 NOEparáda (221. díl) 7:50 Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl 8:30 Taková jsem já 8:45 MUDr. Roman Joch – Křesťanská sociální nauka 10:00 Na koberečku 10:10 Klapka s... (64. díl) 11:40 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 11:45 Klausův pohádkový kufřík (22. díl): O trpělivosti 11:55 Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Proč se zpovídat? [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přijeme si... 12:20 V pohorách po horách – Sokolie 12:30 Terra Santa News: 26. 6. 2013 12:50 Salesiánský magazín 13:05

Taková jsem já 13:25 Ars Vaticana (10. díl) 13:40 Kamelot na Dostavníku 2012 14:10 BET LECEM – vnitřní domov (1. díl): Rosangela de Oliveira Salazar 14:25 Prešel som hranicu 15:15 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 15:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (12. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 16:00 Zpravodajské Noeviny (501. díl): 27. 6. 2013 16:15 Sněžka 16:35 Pernštejnská Fortuna 2012 16:55 Na pořadu rodina 18:00 Cirkus Noeland (4. díl) 18:30 Klausův pohádkový kufřík (23. díl): O věrnosti 18:40 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:45 Mikroregion Východní Slovácko: Bánov 18:55 Kus dřeva ze stromu: Třešeň 19:10 Nedělní čtení: 13. neděle v mezidobí [P] 19:40 Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Proč se zpovídat? 19:45 Zprávy z Věčného města: 28. 6. 2013 [P] 20:00 MFF Strážnice 2013: Slavnostní zahájení, předávání Ceny Ministerstva kultury ČR [L] 21:35 Dolňácké slavnosti 22:00 MFF Strážnice 2013: Po stopách svatých Cyrila a Metoděje a jejich žáků [L] 23:35 Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem 1:05 Poslech Radia Proglas.

Sobota 29. 6. 2013: 6:05 Mikroregion Východní Slovácko: Bánov 6:15 Post Scriptum s Mons. Václavem Malým 6:30 Zprávy z Věčného města: 28. 6. 2013 6:40 Eucharistie: Kříž obětí 7:10 V zákulí 7:40 Zprávy z Věčného města: 28. 6. 2013 7:50 Vzpomínky Ing. Jana Pince 8:25 Cirkus Noeland (4. díl) 8:55 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 9:00 Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka 9:30 Mše svatá z náměstí Sv. Petra ze slavnosti sv. Petra a Pavla [L] 11:40 BET LECEM – vnitřní domov (1. díl): Rosangela de Oliveira Salazar 11:55 Z pokladů duše: P. Josef Říha – Svatí Pavel, Cyril a Metoděj [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny (501. díl): 27. 6. 2013 12:25 Nedělní čtení: 13. neděle v mezidobí 12:55 Přijeme si... 13:10 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... 13:45 Kde se dělá dobro 14:05 Mikroregion Východní Slovácko: Bánov 14:15 NOEkreace (188. díl) 14:30 MFF Strážnice 2013: Finale soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku [L] 17:35 CHKO Moravský kras – Povodí Punkvy (4. díl) 18:05 Folkové Chvojení 2012: Festival člověčí muziky 18:25 Sedmihlášky (52. díl): Já sem děvče jako lusk 18:30 Klausův pohádkový kufřík (23. díl): O věrnosti 18:40 Na pořadu rodina 19:40 Z pokladů duše: P. Josef Říha – Svatí Pavel, Cyril a Metoděj 19:45 Guyanská Diana 20:10 V souvislostech (17. díl) [P] 20:30 MFF Strážnice 2013: Příběh jedné lásky [L] 22:05 Zprávy z Věčného města: 28. 6. 2013 22:15 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 22:30 MFF Strážnice 2013: Naše světla [L] 0:05 Prešel som hranicu 0:55 Poslech Radia Proglas.

Neděle 30. 6. 2013: 6:15 Pernštejnská Fortuna 2012 6:35 Sněžka 6:50 Ars Vaticana (10. díl) 7:00 Klapka s... (64. díl) 8:00 Zprávy z Věčného města: 28. 6. 2013 8:10 U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (79. díl) 9:30 Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... 10:00 Kde se dělá dobro 10:30 Mše svatá ze Strážnice [L] 11:45 Na koberečku 11:55 Z pokladů duše: Mons. Aleš Opatrný – Když nás něco v Církvi rozčilí [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (17. díl) 12:35 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:30 MUDr. Roman Joch – Křesťanská sociální nauka 14:45 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 15:00 MFF Strážnice 2013: Z každého rodu troušku [L] 16:30 MFF Strážnice 2013: Slavnostní ukončení MFF [L] 17:00 NOEkreace (189. díl) [P] 17:10 Dávní hrdinové: Na konci světa 17:35 Sedmihlášky – Kamarádím s ptáčkem [P] 17:40 Cirkus Noeland (5. díl) [P] 18:10 Zprávy z Věčného města: 28. 6. 2013 18:20 Prešel som hranicu 19:20 BET LECEM – vnitřní domov (1. díl): Rosangela de Oliveira Salazar 19:40 Přijeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše: Mons. Aleš Opatrný – Když nás něco v Církvi rozčilí 20:00 Kdo je papež František? [P] 20:45 Octava dies (726. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:15 V souvislostech (17. díl) 21:35 Na pořadu rodina 22:35 Nedělní čtení: 13. neděle v mezidobí 23:05 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár 23:15 Poselství svatých: Svatý Petr 23:25 Ars Vaticana (10. díl) 23:40 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Poslech Radia Proglas.

**Kněžské bratrstvo sv. Petra pořádá
LETNÍ PUTOVNÍ TÁBOR**

Kdy: od soboty 10. srpna do soboty 17. srpna 2013.
Odkud: z poutního místa Chlum sv. Maří u Chebu.
Kudy: na kánoích přes Loket a Karlovy Vary k Ostrovu nad Ohří, pak pěšky přes Jáchymov, Klínovec a kruš-
nohorskými lesy přes Měděncov a Klášterec nad Ohří.
Kam: do Kadaně, kde putování zakončíme mší svatou
v poutním kostele Čtrnácti svatých pomocníků.
Cena: max. 1000 Kč.

Chceme nabídnout klukům starším 15 let dobrodružný
týden prožitý v přírodě se všemi jejími překvapeními.
Nebudou chybět noclehy v přírodě, vaření na ohni, nut-
nost překonávat různé obtíže a spokojit se jen s tím, co
je skutečně podstatné.

Každý den budeme slavit oběť mše svaté jak ve staro-
bylých kostelech, tak také v přírodě. Cílem cesty bu-
de niterněji poznat Toho, který o sobě řekl, že je „Ces-
ta, Pravda a Život“.

Jsou zváni jak mladí katolíci, tak i ti, kteří Boha hledá-
jí, ale nevědí, kde mají začít.

Přihlásit se je třeba do 14. července 2013. Veškeré in-
formace o táboře, včetně možnosti se přihlásit, nalez-
nete na internetových stránkách www.putak.fssp.cz.

Kněžské bratrstvo sv. Petra (FSSP) je sdružení katolic-
kých kněží a těch, kdo se ke kněžství připravují. Bylo
založeno v roce 1988 za přičinění papeže bl. Jana Pav-
la II. a Josepha kardinála Ratzingera jako apoštolská
společnost papežského práva. Jeho cílem je posvěcení
kněží a služba Církvi ke spáse duší. Kněžské bratrstvo
sv. Petra zachovává liturgické a duchovní tradice latin-
ské Církve a tradiční formu římské liturgie. Více je mož-
no se dozvědět na www.fssp.cz.

**Národní kancelář Papežských misijních děl
ve Špindlerově Mlýně přijme sekretářku/sekretáře**

**PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**

Místo výkonu práce: Špindlerův Mlýn. Ná-
stup je možný dle dohody. Zájemci mohou zasílat strukturova-
ný životopis (nejlépe prostřednictvím e-mailu).

Kontakt: Špindlerův Mlýn 33, 543 51 • tel. 499 433 058 •
pmd@missio.cz.

Požadujeme: aktivní znalost českého jazy-
ka a angličtiny, práce na PC, dobrý zdra-
votní stav, pečlivost a chuť pomáhat po-
třebným, dobré znalosti činnosti a pro-
středí katolické církve.

Římskokatolická duchovní správa v Řimově Vás srdečně zve
na **LETNÍ POUŤ V ŘIMOVĚ**, která se koná v **neděli 7. července
2012** ke svátku Navštívení Panny Marie. **Program pouti: sobo-
ta 6. července** - mše svatá v předvečer pouti v 18 hodin • **ne-
děle 7. července** - mše svatá v 7.15 a v 9 hodin, v 11 hodin
slavná mše svatá (slouží P. Adam Rucki, spirituál moravské-
ho kněžstva). Během dopoledne příležitost ke svatě zpovědi.
Svátočné pozhánání a zakončení pouti v 14.30 hodin. **Bližší
informace** na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946 • e-mail:
farnostrimov@centrum.cz • internet: www.rimov.eu.

Společenství cyrilometodějských poutníků Vás zve na **XIII. CY-
RILOMETODĚJSKOU PEŠÍ POUŤ NA VELEHRAD** na poděkování za
poselství evangelia, které přinesli svatí Cyril a Metoděj před
1150 lety a s prosbou za obnovení víry v našem národě. Putu-
jeme z Vranova nad Dyjí **od 19. srpna 2013**, zahájení v 15 hod.
mši svatou, je možné se připojit kterýkoliv den. Pouť vrcholí
v sobotu 24. srpna 2013 v bazilice na Velehradě. **Duchovní té-
ma:** Apoštolské vyznání víry. Více na www.fatym.com.

Liturgická čtení

Neděle 23. 6. - 12. neděle v mezidobí
1. čt.: Zach 12,10-11
Ž 63(62),2.3-4.5-6.8-9
Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane,
můj Bože!*)
2. čt.: Gal 3,26-29
Ev.: Lk 9,18-24
Slovo na den: Za koho mě lidé pokládají?

večer:

1. čt.: Jer 1,4-10
Ž 71(70),1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17
Odp.: 6b (*Od klína mé matky byls mým
ochráncem.*)
2. čt.: 1 Petr 1,8-12
Ev.: Lk 1,5-17
Slovo na den: Bude veliký před Pánem.

**Pondělí 24. 6. - slavnost Narození
sv. Jana Křtitele**

1. čt.: Iz 49,1-6
Ž 139(138),1-3.13-14ab.14c-15
Odp.: 14a (*Chválím tě, že jsem vznikl tak
podivuhodně.*)
2. čt.: Sk 13,22-26
Ev.: Lk 1,57-66.80
Slovo na den: Co asi z toho dítěte bude?

Úterý 25. 6. - ferie

1. čt.: Gn 13,2.5-18
Ž 15(14),2-3ab.3cd-4ab.5
Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí prodlévat
v tvém stánku?*)
Ev.: Mt 7,6.12-14
Slovo na den: Věďte těsnou branou.

Středa 26. 6. - ferie

1. čt.: Gn 15,1-12.17-18
Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na
svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 7,15-20
*Slovo na den: Mějte se na pozor před
nepravými proroky.*

**Čtvrtek 27. 6. - nez. pam. sv. Cyrila
Alexandrijského**

1. čt.: Gn 16,1-12.15-16
Ž 106(105),1-2.3-4a.4b-5
Odp.: 1a (*Oslavujte Hospodina, neboť je
dobrý.*)
Ev.: Mt 7,21-29
*Slovo na den: Kdo jedná, podobá se
rozvážnému.*

Pátek 28. 6. - památka sv. Ireneje

1. čt.: Gn 17,1.5.9-10.15-22
Ž 128(127),1-2.3.4-5
Odp.: 4 (*Hle, tak bývá pozhánán muž,
který se bojí Hospodina.*)
Ev.: Mt 8,1-4
*Slovo na den: Pane, chceš-li, můžeš mě
očistit.*

večer:

1. čt.: Sk 3,1-10
Ž 19(18),2-3.4-5
Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl
jejich hlas.*)
2. čt.: Gal 1,11-20
Ev.: Jan 21,15-19
Slovo na den: Jiný tě přepásá.

Sobota 29. 6. - slavnost sv. Petra a Pavla

1. čt.: Sk 12,1-11
Ž 34(33),2-3.4-5.6-7.8-9
Odp.: 5b (*Pán mě vysvobodil ze všech
mých obav.*)
2. čt.: 2 Tim 4,6-8.17-18
Ev.: Mt 16,13-19
*Slovo na den: Klíče od nebeského
království.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. - 29. ČERVNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 6.	PO 24. 6.	ÚT 25. 6.	ST 26. 6.	ČT 27. 6.	PÁ 28. 6.	SO 29. 6.
Antifona	1136 1262	1396 1570	1166 1295	1181 1311	1197 1329	1708 1924	1405 1580
Žalm	784 883	783 881	783 881	784 883	784 883	786 884	786 884
Ranní chvály:							
Hymnus	1136 1263	1396 1570	1166 1296	1182 1312	1198 1330	1708 1925	1406 1580
Antifony	1137 1264	1397 1570	1167 1296	1183 1313	1198 1330	1214 1347	1407 1581
Žalmy	1137 1264	813 914	1167 1297	1183 1313	1199 1331	1214 1347	813 914
Krátké čtení a zpěv	1140 1267	1397 1571	1170 1300	1186 1317	1201 1334	1710 1926	1407 1581
Antifona k Zach. kantiku	701 791	1397 1571	1170 1300	1186 1317	1202 1334	1403 1577	1407 1582
Prosby	1140 1268	1398 1571	1171 1300	1186 1317	1202 1334	1711 1927	1407 1582
Závěrečná modlitba	701 791	1398 1572	1171 1301	1187 1318	1402 1576	1403 1577	1408 1582
Modlitba během dne:							
Hymnus	1141 1269	1264 1402	1172 1301	1187 1318	1203 1335	1219 1353	1264 1402
Antifony	1142 1269	1398 1572	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1408 1583
Žalmy	1142 1269	1265 1403	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1265 1403
Krátké čtení	1144 1271	1399 1572	1175 1305	1190 1322	1206 1338	1221 1356	1408 1583
Závěrečná modlitba	701 791	1398 1572	1175 1305	1191 1322	1206 1339	1222 1356	1408 1582
Nešpory:	SO 22. 6.						
Hymnus	1132 1258	1394 1567	1400 1573	1176 1307	1192 1323	1207 1340	1409 1584
Antifony	1133 1259	1395 1568	1400 1574	1177 1307	1193 1324	1208 1341	1404 1578
Žalmy	1133 1259	1751 1971	1761 1982	1177 1308	1193 1324	1209 1341	1670 1889
Kr. čtení a zpěv	1135 1261	1395 1568	1400 1574	1180 1310	1196 1327	1211 1344	1404 1578
Ant. ke kant. P. M.	701 791	1395 1569	1401 1575	1180 1310	1196 1328	1211 1344	1404 1579
Prosby	1135 1261	1395 1569	1401 1575	1180 1310	1196 1328	1211 1345	1405 1579
Záv. modlitba	701 791	1396 1569	1398 1572	1181 1311	1197 1329	1402 1576	1405 1580
Kompletář:	1238 1374	1238 1374	1242 1379	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1238 1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NOVÉNA ZA EVANGELIZACI NÁRODA NA PŘÍMLUVU SVATÝCH CYRILA A METODĚJE

Vojtěch Kodet • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

Příchod svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu byl pro evangelizaci Slovanů událostí nesmírného významu. Tato novéna vznikla s úmyslem vyprošení milosti pro vlastní obrácení a i pro novou evangelizaci našeho národa. K rozjímání slouží části Konstantinova (Cyrilova) předzpěvu k překladu evangelií, takzvaného Proglasu, který je nejen nádherným chvalozpěvem na Boží slovo, ale zároveň je slovem Božím doslova protkáno.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., A6, 28 stran, 29 Kč

MODLITBA CHUDÉHO

Pierre-Marie od Kříže • Z francouzštiny přeložila Tereza Pikálková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Vydáme-li se po cestě modlitby, vyvstanou před námi překážky, které nás mohou znejistit, pokud nás nepřipraví o odvahu pokračovat. Zkušený průvodce na cestě modlitby nám však může ukázat cestu bludištěm slepých cest a jiných nástrah. Právě to činí otec Pierre-Marie prostřednictvím několika čtivých kapitol, vycházejících z hluboké znalosti Pisma a karmelských světců, ale i z vlastní zkušenosti. Ukazuje

nám, že modlitba není výsadou nějaké duchovní elity: to, co Pánu brání k nám přijít, není naše chudoba, nýbrž naše snaha tuto chudobu skrýt. Stydíme se za svoji chudobu jako kdysi Adam za svoji nahotu, a zakrýváme ji směšnými cáry. Bůh je pravda, a nemůžeme se s ním setkat jinak než v pravdě o své chudobě. Kdybychom nahlédli a přijali propast své chudoby, hned by ji zaplnila plnost Boží milosti, protože „propast volá propast“.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 132x190 mm, 108 stran, 139 Kč

PODLE SRDCE TVÉHO • ROZJÍMÁNÍ O LITANIÍCH K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU

Klaus-Peter Vosen • Z němčiny přeložila Bohuslava A. T. Lormanová

Autor nabízí svěží podněty k rozjímání o jednotlivých invocacích litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Mohou posloužit k osobní modlitbě nebo jako témata ke sdílení ve společenství.

Paulínky • Brož., 115x175 mm, 144 stran, 175 Kč

HRY

PEXESO - CÍRKEVNÍ PAMÁTKY 3

Foto Martin Kabeláč, Petr Nožička a Vladimír Kubík

Pexeso s fotografiemi poutních míst, kostelů a klášterů České republiky.

Petr Mičánek • 64 kartiček, 35 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.